

**ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET BESTUURSDECREET
VAN 7 DECEMBER 2018****Samenvatting**

Op 26 juni 2019 is de PSI-richtlijn (EU) 2019/1024 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 inzake open data en hergebruik van overheidsinformatie in het Europese Publicatieblad gepubliceerd. De nieuwe PSI-richtlijn moet uiterlijk tegen 17 juli 2021 in Vlaamse regelgeving worden omgezet. De richtlijnen van 2003 en 2013 worden door de voornoemde PSI-richtlijn van 2019 ingetrokken met ingang van 17 juli 2021.

Aan de hand van dit ontwerp van decreet wordt de omzetting van de PSI-richtlijn (EU) 2019/1024 in Vlaamse regelgeving gerealiseerd. Wijzigingen hebben onder meer betrekking op uitbreiding van het toepassingsgebied met overheidsondernemingen enerzijds en onderzoeksgegevens anderzijds, nieuwe definities (o.a. dynamische gegevens en API's), een uniek toegangspunt voor open data en specifieke regels met betrekking tot dynamische gegevens, onderzoeksgegevens en hoogwaardige datasets.

Aanvullend worden in verschillende hoofdstukken van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 wijzigingen doorgevoerd. Aanpassingen hebben betrekking op volgende onderdelen van het Bestuursdecreet:

- Titel I in verband met de inleidende bepalingen en de definities;
- Titel II, hoofdstuk 2, afdelingen 2 en 3 in verband met de elektronische uitwisseling van berichten en bestuurshandelingen in elektronische vorm;
- Titel II, hoofdstuk 3 in verband met de toegang tot bestuursdocumenten;
- Titel II, hoofdstuk 4 in verband met de omzetting van de nieuwe PSI-richtlijn en de afstemming / verduidelijking van de aanvraag- en beroepsprocedure;
- Titel III, hoofdstuk 2, afdeling 5 in verband met de vrijwaring van de strategische belangen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest;
- Titel III, hoofdstuk 3, afdeling 3 in verband met het elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer;
- Titel III, hoofdstuk 3, afdeling 4 in verband met het stuurorgaan Vlaams Informatie- en ICT-beleid;
- Titel III, hoofdstuk 3, afdeling 8 in verband met de organisatie van het statistiekbeleid;
- Titel III, hoofdstuk 3, afdeling 8/1 in verband met de verwerking van persoonsgegevens voor beleidsondersteunende taken;
- Titel III, hoofdstuk 3, afdeling 9 in verband met organisatiebeheersing en interne audit;
- Titel III, hoofdstuk 3, afdeling 10 in verband met de rapportering aan het Vlaams Parlement;
- Titel III, hoofdstuk 4 in verband met experimentregelgeving en regelluwe zones.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

De oorspronkelijke Europese richtlijn inzake hergebruik van overheidsinformatie ('PSI-richtlijn') werd aangenomen in 2003¹ en had als doel het stimuleren van de Europese informatiemarkt door het harmoniseren van de regels m.b.t. het voor hergebruik beschikbaar maken van overheidsinformatie en het garanderen van een 'eerlijk speelveld' op de informatiemarkt. De PSI-richtlijn van 2003 werd bij decreet van 27 april 2007 betreffende het hergebruik van overheidsinformatie² omgezet.

In 2013 heeft de Commissie een aantal wijzigingen doorgevoerd aan de hand van een herziene PSI-richtlijn³. De belangrijkste wijzigingen hadden betrekking op de invoering van een recht op hergebruik van algemeen toegankelijke bestuursdocumenten, de toevoeging van culturele instellingen aan het toepassingsgebied en een vergoedingsbeleid met marginale kosten als uitgangspunt. De PSI-richtlijn van 2013 werd bij decreet van 12 juni 2015 tot wijziging van het voornoemde decreet van 27 april 2007⁴ omgezet.

De decretale bepalingen m.b.t. het hergebruik van overheidsinformatie zijn inmiddels opgenomen in het Bestuursdecreet van 7 december 2018⁵.

Op 26 juni 2019 is de PSI-richtlijn⁶ (EU) 2019/1024 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 inzake open data en hergebruik van overheidsinformatie in het Europese Publicatieblad gepubliceerd. De nieuwe PSI-richtlijn moet uiterlijk tegen 17 juli 2021 in Vlaamse regelgeving worden omgezet. De richtlijnen van 2003 en 2013 worden door de voornoemde PSI-richtlijn van 2019 ingetrokken met ingang van 17 juli 2021.

Dit decreet realiseert de omzetting van de PSI-richtlijn (EU) 2019/1024 in Vlaamse regelgeving. Aanvullend worden een aantal bepalingen in verschillende hoofdstukken van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 aangepast.

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/ALL/?uri=CELEX%3A32003L0098>

²

<https://codex.vlaanderen.be/PrintDocument.ashx?id=1016299&datum=&geannoteerd=false&print=false>

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/ALL/?uri=celex:32013L0037>

⁴

<https://codex.vlaanderen.be/PrintDocument.ashx?id=1025524&datum=&geannoteerd=false&print=false>

⁵

<https://codex.vlaanderen.be/PrintDocument.ashx?id=1030009&datum=&geannoteerd=false&print=false#H1089332>

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj>

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

De richtlijn (EU) 2019/1024 van 20 juni 2019 inzake open data en het hergebruik van overheidsinformatie wil de resterende barrières voor open data en hergebruik van overheidsinformatie overwinnen. De richtlijn wil er toe bijdragen dat toegankelijke informatie geproduceerd en verzameld door overheidsinstanties zoveel als mogelijk beschikbaar wordt gesteld als open data voor hergebruik door burgers, bedrijven en organisaties. Open data en hergebruik van overheidsinformatie dragen bij tot meer innovatie, meer economische groei, stijgende inkomsten voor de overheid (via belastingen) en het oplossen van maatschappelijke uitdagingen⁷.

Barrières voor open data en hergebruik van overheidsinformatie op grote schaal hebben betrekking op het niet beschikbaar zijn van data met hoog hergebruikspotentieel, zoals data van overheidsbedrijven in de nuts- en transportsector of onderzoeksdata, geheel of gedeeltelijk gefinancierd met publieke middelen, onvoldoende real time toegang tot dynamische data, bijvoorbeeld via API's, het aanrekenen van hoge vergoedingen voor hergebruik, in het bijzonder problematisch voor KMO's, en het bestaan van exclusiviteitsovereenkomsten. Aan de hand van de nieuwe PSI-richtlijn wil de Europese Commissie deze barrières wegwerken en open data en hergebruik van overheidsinformatie stimuleren.

In het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024⁸ is opgenomen dat *"het optimaal gebruik van data en het openstellen daarvan krijgt de aandacht van alle Vlaamse entiteiten, in nauwe samenwerking met de lokale besturen."* (p. 193). Verder is opgenomen dat *"data maximaal en via API's open ter beschikking [worden gesteld]: de ontwikkeling van toepassingen en apps laten we over aan de private markt, zodat overheid en private markt optimaal samenwerken en vanuit de eigen sterkte opereert."* (p. 195). *"Vlaanderen zal lokale besturen ondersteunen in de verdere ontwikkeling van Open Databeheer."* (p. 46). en *"in overeenstemming met internationale evoluties [worden] standaarden uit[gewerkt] voor het poolen, openstellen en uitwisselen van data, met grootste respect voor de privacy van gebruikers."* (p. 46). Ook vanuit de Vlaamse Regering wordt het beleid met betrekking tot open data en hergebruik van overheidsinformatie actief ondersteund.

Dit decreet realiseert de omzetting van de PSI-richtlijn (EU) 2019/1024 en past een aantal bepalingen in volgende hoofdstukken van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 aan:

- Titel II, hoofdstuk 2, afdelingen 2 en 3 in verband met de elektronische uitwisseling van berichten en bestuurshandelingen in elektronische vorm;
- Titel II, hoofdstuk 3 in verband met de toegang tot bestuursdocumenten;
- Titel II, hoofdstuk 4 in verband met de omzetting van de nieuwe PSI-richtlijn en de afstemming / verduidelijking van de aanvraag- en beroepsprocedure;
- Titel III, hoofdstuk 2, afdeling 5 in verband met de vrijwaring van de strategische belangen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest;
- Titel III, hoofdstuk 3, afdeling 3 in verband met het elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer;
- Titel III, hoofdstuk 3, afdeling 4 in verband met het stuurorgaan Vlaams Informatie- en ICT-beleid;

⁷ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/public-sector-information-psi-directive-open-data-directive>

⁸ <https://www.vlaanderen.be/publicaties/regeerakkoord-van-de-vlaamse-regering-2019-2024>

- Titel III, hoofdstuk 3, afdeling 8 in verband met de organisatie van het statistiekbeleid;
- Titel III, hoofdstuk 3, afdeling 8/1 in verband met de verwerking van persoonsgegevens voor beleidsondersteunende taken;
- Titel III, hoofdstuk 3, afdeling 9 in verband met organisatiebeheersing en interne audit;
- Titel III, hoofdstuk 3, afdeling 10 in verband met de rapportering aan het Vlaams Parlement;
- Titel III, hoofdstuk 4 in verband met experimentregelgeving en regelluwe zones.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

De belangrijkste inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van de PSI-richtlijn van 2013 hebben betrekking op:

- *Aangepaste titel van richtlijn (EU) 2019/1024*

De titel van de richtlijn vermeldt nu ook expliciet 'open data'. Voluit: Richtlijn (EU) 2019/1024 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 inzake *open data* en het hergebruik van overheidsinformatie (herschikking).

- *Uitbreiding toepassingsgebied met overheidsondernemingen (artikel 1 en 3 van richtlijn (EU) 2019/1024)*

Het toepassingsgebied wordt uitgebreid met bepaalde documenten van overheidsondernemingen in de nuts- en transportsector. Zij volgen een aangepast regime vergelijkbaar met het regime voor openbare musea, bibliotheken en archiefinstellingen: geen verplichting en hogere vergoeding dan marginale kosten voor vermenigvuldiging, verstrekking en verspreiding, evenals voor de anonimisering van persoonsgegevens en voor maatregelen ter bescherming van commercieel vertrouwelijke informatie zijn toegelaten.

- *Definities (artikel 2 van richtlijn (EU) 2019/1024)*

De richtlijn bevat definities voor onder meer overheidsondernemingen, standaardlicentie, dynamische gegevens, onderzoeksgegevens, hoogwaardige datasets, redelijk rendement op investeringen en derde partij.

- *Formaten, dynamische gegevens en API's (artikel 5 van richtlijn (EU) 2019/1024)*

Als algemeen principe geldt dat overheidsinstanties gegevens die voor hergebruik in aanmerking komen ter beschikking stellen volgens het principe 'open by design' en 'open by default'. Open data als concept heeft betrekking op gegevens in een open formaat die door iedereen voor alle doeleinden vrij gebruikt, hergebruikt en gedeeld kunnen worden. Het open data beleid van de Vlaamse Regering, dat brede beschikbaarheid en hergebruik van overheidsinformatie al dan niet voor commerciële doeleinden en met minimale of geen juridische, technische of financiële beperkingen aanmoedigt en het circuleren van informatie zowel voor burgers als bedrijven bevordert, kan een belangrijke rol spelen in het bevorderen van het maatschappelijk engagement en het op gang brengen en bevorderen van de ontwikkeling van nieuwe diensten die gebaseerd zijn op nieuwe manieren om dergelijke informatie te combineren en in te zetten.

De richtlijn voorziet in een verplichting om dynamische gegevens beschikbaar te maken via een 'Application Programming Interface' (API), tenzij dit de financiële en technische mogelijkheden van een overheidsinstantie zou overstijgen. In het

laatste geval worden dynamische gegevens voor hergebruik ter beschikking gesteld binnen een termijn of met tijdelijke technische beperkingen die het economisch en sociaal potentieel niet onnodig in het gedrang brengen.

- *Vergoedingen (artikel 6 van richtlijn (EU) 2019/1024)*

Vergoedingen zijn in regel beperkt tot marginale kosten voor vermenigvuldiging, verstrekking en verspreiding, evenals voor de anonimisering van persoonsgegevens en voor maatregelen ter bescherming van commercieel vertrouwelijke informatie. Geen vergoeding vragen mag uiteraard ook.

Overheidsinstanties die verplicht zijn inkomsten te genereren om een aanzienlijk deel van de kosten voor de uitvoering van hun publieke taken te dekken, overheidsondernemingen en openbare musea, bibliotheken en archiefinstellingen kunnen hogere vergoedingen vragen.

De Vlaamse Regering stelt een lijst vast met overheidsinstanties die verplicht zijn inkomsten te genereren om een aanzienlijk deel van de kosten voor de uitvoering van hun publieke taken te dekken. Deze lijst wordt online bekend gemaakt.

Onderzoeksgegevens dienen kosteloos voor hergebruik ter beschikking te zijn. Dit geldt ook voor hoogwaardige datasets, tenzij voor specifieke datasets in het bezit van overheidsondernemingen indien dit aanleiding zou geven tot marktverstoring, voor hoogwaardige datasets van musea, bibliotheken en archiefinstellingen en voor hoogwaardige datasets van overheidsinstanties die verplicht zijn inkomsten te genereren om een aanzienlijk deel van de kosten voor de uitvoering van hun publieke taken te dekken. In het laatste geval geldt de uitzondering enkel indien kosteloze terbeschikkingstelling een significant effect zou hebben op de begroting van de betrokken overheidsinstanties en voor een maximale duur van twee jaar.

- *Uniek toegangspunt voor open data (artikel 9 van richtlijn (EU) 2019/1024)*

Er wordt voorzien in een uniek toegangspunt voorzien voor het ter beschikking stellen van voor hergebruik beschikbare datasets, in formaten die toegankelijk gemakkelijk vindbaar en elektronisch herbruikbaar zijn ('open data'). Het Vlaams open data portaal⁹ bij het agentschap Informatie Vlaanderen (opendata.vlaanderen.be) zal concreet invulling geven aan het uniek toegangspunt voor open data in Vlaanderen.

- *Uitbreiding van het toepassingsgebied met onderzoeksgegevens (artikel 10 van richtlijn (EU) 2019/1024)*

Ook onderzoeksgegevens, geheel of gedeeltelijk gefinancierd met publieke middelen en voor zover openbaar gemaakt via een institutionele of thematische databank, worden onder het toepassingsgebied van de richtlijn gebracht volgens het beginsel 'open by default' en in overeenstemming met de FAIR-principes¹⁰. Daarbij wordt rekening gehouden met intellectuele eigendomsrechten, bescherming en vertrouwelijkheid van persoonsgegevens, beveiliging en rechtmatige handelsbelangen volgens het beginsel 'as open as possible, as closed as necessary'. Voorbeelden van dergelijke databanken in Vlaanderen zijn Databank Ondergrond Vlaanderen¹¹, INBOVEG¹² (Vlaamse databank vegetatieopnamen) en IMIS¹³ (Integrated Marine Information System).

⁹ <https://opendata.vlaanderen.be>

¹⁰ <https://www.go-fair.org/fair-principles/>

¹¹ www.dov.vlaanderen.be

¹² <https://inboveg.inbo.be/>

¹³ <http://www.vliz.be/nl/imis>

- *Exclusiviteitsregelingen (artikel 12 van richtlijn (EU) 2019/1024)*

Als een exclusief recht noodzakelijk is om een dienst van algemeen belang te verlenen moeten exclusiviteitsregelingen die op of na 16 juli 2019 gesloten zijn minstens twee maanden voor hun inwerkingtreding openbaar worden gemaakt. De uiteindelijke regelingen zijn bovendien transparant en worden ook online beschikbaar gemaakt.

Overeenkomsten die, zonder expliciet in de toekenning van exclusiviteitsrechten te voorzien, hergebruik door andere partijen beperken worden minstens twee maanden voor inwerkingtreding online bekendgemaakt en regelmatig geëvalueerd. Ook de uiteindelijke regelingen zelf worden online bekend gemaakt.

Door overheidsondernemingen gesloten exclusiviteitsregelingen die al bestaan op 16 juli 2019 en die niet voor een uitzondering in aanmerking komen, worden aan het eind van het contract of uiterlijk op 17 juli 2049 beëindigd.

- *Hoogwaardige datasets (artikel 13 en 14 van richtlijn (EU) 2019/1024)*

Hoogwaardige datasets zijn kosteloos beschikbaar (de richtlijn voorziet in een aantal uitzonderingen zoals toegelicht bij de wijzigingen inzake vergoedingen – zie hoger), in een machinaal leesbaar formaat, via API's en, in voorkomend geval, aan de hand van een bulksgewijze downloads.

In bijlage 1 bij de richtlijn zijn enkel de thematische categorieën opgenomen ("geospatiale data, aardobservatie en milieu, meteorologische data, statistiek, bedrijven en eigendom van bedrijven, mobiliteit"). Een lijst met concrete hoogwaardige datasets zal door de Europese Commissie worden vastgesteld in de loop van 2021.

Criteria voor het selecteren van hoogwaardige datasets hebben betrekking op het potentieel om belangrijke sociale, economische of ecologische baten te genereren.

- *Gedelegeerde en uitvoeringshandelingen (artikel 15 en 16 van richtlijn (EU) 2019/1024)*

De Europese Commissie kan aan de hand van een *gedelegeerde handeling* bijlage 1 met de categorieën van hoogwaardige datasets aanpassen.

De Europese Commissie organiseert een formele onderzoeksprocedure voor de opmaak van een *uitvoeringshandeling* met specifieke hoogwaardige datasets voor de in bijlage 1 vermelde categorieën. Deze onderzoeksprocedure behelst de opmaak van een impact studie, het organiseren van een openbare raadpleging en openbare hoorzittingen. Een comité inzake open data en hergebruik van overheidsinformatie met een vertegenwoordiging uit alle lidstaten staat de Europese Commissie hierin bij.

- *Evaluatie door de Europese Commissie (artikel 18 van richtlijn (EU) 2019/1024)*

De Europese Commissie evalueert de toepassing van de nieuwe PSI-richtlijn ten vroegste op 17 juli 2025 en zal hiervoor de medewerking vragen van de lidstaten.

Bij de omzetting van de nieuwe PSI-richtlijn is er voor gekozen het Bestuursdecreet aan te passen strikt volgens de gewijzigde bepalingen van de richtlijn.

Enkel bij de omzetting van artikel 1, lid 2, l), van de richtlijn (EU) 2019/1024 wordt er voor gekozen om andere bestuursdocumenten dan onderzoeksgegevens van

onderzoeksinstituten en organisaties die onderzoek financieren die ook een Vlaamse overheidsinstantie zijn (cfr. 'hybride organisaties' in overweging 28 bij de richtlijn) niet uit te sluiten en te laten vallen onder de algemene regels m.b.t. hergebruik van overheidsinformatie. Op dit punt gaat Vlaanderen dus iets verder dan wat de nieuwe PSI-richtlijn oplegt. Voorbeelden van dergelijke hybride organisaties zijn het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) en het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO), onderdeel van respectievelijk het beleidsdomein Omgeving en het beleidsdomein Landbouw en Visserij. Onderwijsinstellingen zijn in principe geen onderzoeksinstituten en zijn in hun geheel uitgesloten uit het toepassingsgebied van de richtlijn. Enkel instellingen voor hoger onderwijs zijn gedeeltelijk onderworpen aan de richtlijn voor wat betreft de bibliotheken van instellingen voor hoger onderwijs en ook voor hun onderzoekgegevens (artikel 1, lid 2, j) en k)). Voor hun essentiële opdracht inzake onderwijs blijven de documenten in het bezit van onderwijsinstellingen in hun geheel uitgesloten, ook als ze door een overheidsinstantie worden ingericht. Dit is verantwoord door de specifieke aard en doelstellingen van die instellingen (buiten de klassieke overheidscontext) en de gelijke behandeling van die instellingen (artikel 24, §4, van de Grondwet). De documenten die ze bezitten hebben geen hergebruikspotentieel. Het bestuur zelf kan wel onderworpen zijn aan de bepalingen inzake hergebruik (bijvoorbeeld de gemeente met gemeentescholen).

Verder past dit decreet een aantal bepalingen van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 aan:

- in de afdeling "*de elektronische uitwisseling van berichten*" wordt de equivalentieregel in artikel II.22 aangepast, waarbij vertrokken wordt van een *digital by default* voor professionele e-government gebruikers. Bovendien wordt een nieuw artikel ingevoegd met als doel de rechtszekerheid te verhogen bij het gebruik van de federale eBox door Vlaamse overheidsinstanties;
- In de afdeling "*bestuurshandelingen in elektronische vorm*" wordt een bepaling ingevoegd over de materialisering van elektronisch ondertekende documenten;
- in de afdeling "*toegang tot bestuursdocumenten*" wordt uitvoering gegeven aan het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 43/2020 van 12 maart 2020, wordt de aanvraag- en beroepsprocedure verder verfijnd in functie van meer rechtszekerheid en efficiëntie en minder administratieve lasten, wordt de vertrouwelijkheid van persoonlijke beleidsopvattingen in het kader van intern beraad beter beschermd zodat de Vlaamse regeling niet langer strenger is dan de richtlijn 2003/4/EG van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie voorschrijft, en wordt het recht op gebruik van de bestuursdocumenten die openbaar gemaakt werden met toepassing van dit hoofdstuk verduidelijkt;
- in de afdeling "*open data en hergebruik van overheidsinformatie*" wordt de nieuwe PSI-richtlijn omgezet zoals hoger toegelicht en de aanvraag- en beroepsprocedures inzake toegang tot bestuursdocumenten (openbaarheid van bestuur) en hergebruik van overheidsinformatie beter op elkaar afgestemd en verduidelijkt;
- in de afdeling "*vrijwaring van de strategische belangen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest*" wordt het toepassingsgebied *ratione personae* en *ratione materiae* verfijnd;

- in de afdeling "*elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer*" wordt vastgelegd dat de Vlaamse overheidsinstanties de gegevens die ze nodig hebben voor de uitvoering van de taken van algemeen belang waarmee ze zijn belast of voor de uitvoering van de verplichtingen die op hen rusten, via de Vlaamse dienstenintegrator bij de authentieke gegevensbronnen moeten opvragen;
- in de afdeling "*organisatie van het statistiekbeleid*" wordt decretaal vastgelegd dat de Vlaamse Statistische Autoriteit (VSA) voor de uitoefening van haar opdracht toegang heeft tot individuele gegevens in de databanken van andere overheden, zoals het Rijksregister. Daarnaast wordt de uitbouw en het beheer van een statistische gegevensbank (statistisch "datawarehouse") geregeld en wordt de rol van de Vlaamse Statistische Autoriteit als vertrouwde derde partij verankerd. Uiteraard telkens binnen de grenzen van de privacyregelgeving en het respect voor het statistisch geheim;
- in de afdeling "*verwerking van persoonsgegevens voor beleidsondersteunende taken*" wordt een decretale rechtsgrond voorzien opdat departementen, intern verzelfstandigde agentschappen en publiekrechtelijk vormgegeven externe verzelfstandigde agentschappen vlotter toegang kunnen krijgen tot databanken, zoals het Rijksregister, voor beleidsondersteunende taken met het oog op de voorbereiding of evaluatie van het beleid en de opvolging van de beleidsuitvoering. Ook wordt een decretale rechtsgrond voorzien voor de oprichting van databanken beleidsinformatie ter ondersteuning van de voorbereiding en evaluatie van het betreffende beleid met betrekking tot het betreffende beleidsdomein.
- in de afdeling "*rapportering aan het Vlaams Parlement*" wordt om administratieve lasten te beperken het artikel met betrekking tot de jaarlijkse rapportering over de toepassing van de bepalingen over de toegang tot bestuursdocumenten en de beroepen ingesteld bij de beroepsinstantie openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie geschrapt. Aangezien de PSI-richtlijn geen verplichting meer bevat voor de lidstaten om elke drie jaar een verslag te bezorgen met betrekking tot de praktijk inzake hergebruik van overheidsinformatie, kan ook deze bepaling geschrapt worden. Uiteraard zal vanuit de Vlaamse overheid tijdig input bezorgd voor een evaluatie van de PSI-richtlijn, van zodra de Europese Commissie hierom verzoekt;
- in de afdeling "Stuurorgaan Vlaams Informatie- en ICT-beleid" worden de externe innovators in het stuurorgaan voortaan voor vijf jaar benoemd (en dus niet meer voor twee jaar). Het stuurorgaan kan beslissen om personeelsleden van de Vlaamse en lokale overheid omwille van hun expertise uit te nodigen om als waarnemend lid gedurende een jaar de werkzaamheden van het stuurorgaan bij te wonen.
- in de afdelingen "*Inleidende bepalingen en definities*", "*Stuurorgaan Vlaams Informatie- en ICT-beleid*", "*Organisatiebeheersing en interne audit*" en "*Experimentregelgeving en regelluwe zones*" worden verwijzingen geactualiseerd en bepalingen verduidelijkt.

Voor een uitgebreide toelichting wordt verwezen naar de toelichting bij de artikelen verderop in de tekst.

Implementatie PSI-richtlijn (EU) 2019/1024

Bij de omzetting van de nieuwe PSI-richtlijn is er voor gekozen het Bestuursdecreet aan te passen volgens de gewijzigde bepalingen van de richtlijn.

Op het vlak van handhaving en toezicht blijft de toestand ongewijzigd. Beroepsdossiers met betrekking tot aanvragen inzake hergebruik van overheidsinformatie kunnen worden ingediend bij de beroepsinstantie openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie, zoals opgericht aan de hand van artikel III.90 van het Bestuursdecreet.

De Europese Commissie evalueert de toepassing van de nieuwe PSI-richtlijn ten vroegste op 17 juli 2025 en zal hiervoor de medewerking vragen van de lidstaten.

De nieuwe PSI-richtlijn moet tegen uiterlijk 17 juli 2021 in Vlaamse regelgeving worden omgezet. De richtlijnen van 2003 en 2013 worden door de voornoemde PSI-richtlijn van 2019 ingetrokken met ingang van 17 juli 2021.

Naar aanleiding van de omzetting van de nieuwe PSI-richtlijn zal het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2016 tot uitvoering van titel II, hoofdstuk 4, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, betreffende het hergebruik van overheidsinformatie en tot bepaling van de kosteloze uitwisseling van bestuursdocumenten tussen instanties, vermeld in artikel III.72 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 worden aangepast.

Concordantietabellen PSI-richtlijn (EU) 2019/1024

RICHTLIJN (EU) 2019/1024 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 20 JUNI 2019 INZAKE OPEN DATA EN HET HERGEBRUIK VAN OVERHEIDSINFORMATIE (HERSCHIKKING)		ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET BESTUURSDECREET VAN 7 DECEMBER 2018 (* REEDS OMGEZET AAN DE HAND VAN HET BESTUURSDECREET VAN 7 DECEMBER 2018)	
<i>Artikel nr.</i>	<i>Inhoud</i>	<i>Artikel nr.</i>	<i>Inhoud</i>
Artikel 1.1 a)	Onderwerp en toepassingsgebied	*Artikel II.53, §1, 1° tem 4°	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.1 b)	Onderwerp en toepassingsgebied	Artikel 20, 1°	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.1 c)	Onderwerp en toepassingsgebied	Artikel 20, 7°	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.2 a)	Onderwerp en toepassingsgebied	*Artikel II.53, §2, 1°	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.2 b)	Onderwerp en toepassingsgebied	Artikel 20, 6°	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.2 c)	Onderwerp en toepassingsgebied	*Artikel II.53, §2, 2°	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.2 d)	Onderwerp en toepassingsgebied	Artikel 20, 2°	Onderwerp en toepassingsgebied

		(herformulering artikel II.53, 3°)	
Artikel 1.2 e)	Onderwerp en toepassingsgebied	Artikel 20, 2° (herformulering artikel II.53, 3°)	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.2 f)	Onderwerp en toepassingsgebied	Artikel 20, 2° (herformulering artikel II.53, 3°)	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.2 g)	Onderwerp en toepassingsgebied	*Artikel II.53, §2, 7°	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.2 h)	Onderwerp en toepassingsgebied	Artikel 20, 2° (herformulering artikel II.53, 3°)	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.2 i)	Onderwerp en toepassingsgebied	Artikel 20, 3° (herformulering artikel II.53, 4°)	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.2 j)	Onderwerp en toepassingsgebied	Artikel 20, 5° (herformulering artikel II.53, 6°)	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.2 k)	Onderwerp en toepassingsgebied	Artikel 20, 4° (herformulering artikel II.53, 5°)	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.2 l)	Onderwerp en toepassingsgebied	NVT	Bij de omzetting van artikel 1, lid 2, l), van de richtlijn (EU) 2019/1024 wordt er voor gekozen om andere bestuursdocumenten dan onderzoeksgegevens van onderzoeksinstituten en organisaties die onderzoek financieren die ook een Vlaamse overheidsinstantie zijn (cfr. 'hybride organisaties' in overweging 28 bij de richtlijn) niet uit te sluiten en te laten vallen onder de algemene regels m.b.t. hergebruik van overheidsinformatie
Artikel 1.3	Onderwerp en toepassingsgebied	Artikel 20, 2° (herformulering artikel II.53, 3°)	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 1.4	Onderwerp en toepassingsgebied	NVT	Artikel 1.4 hoeft niet omgezet te worden in Vlaamse regelgeving
Artikel 1.5	Onderwerp en toepassingsgebied	NVT	Artikel 1.5 hoeft niet omgezet te worden in Vlaamse regelgeving

Artikel 1.6	Onderwerp en toepassingsgebied	Artikel 27	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 1.7	Onderwerp en toepassingsgebied	NVT	Artikel 1.7 hoeft niet omgezet te worden in Vlaamse regelgeving
Artikel 2.1	Definities	*Artikel I.3 en II.53, 1° tem 4°	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.2	Definities	*Artikel I.3 en II.53, 3°	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.3	Definities	Artikel 3	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.4	Definities	*Artikel II.54, 5°	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.5	Definities	Artikel 23	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.6	Definities	*Artikel I.4, 3°	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.7	Definities	Artikel 28, laatste lid	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.8	Definities	Artikel 26, laatste lid	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.9	Definities	Artikel 23	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.10	Definities	Artikel 23	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.11	Definities	*Artikel II.52	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.12	Definities	*Artikel I.4, 14°	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.13	Definities	*Artikel II.54, 1°	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.14	Definities	*Artikel II.54, 2°	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.15	Definities	*Artikel II.54, 3°	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.16	Definities	Artikel 28, laatste lid	Definities en algemene bepalingen
Artikel 2.17	Definities	Artikel 46, 2°, laatste lid	Definities en algemene bepalingen
Artikel 3.1	Algemeen beginsel	*Artikel II.55, eerste lid	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 3.2	Algemeen beginsel	Artikel 24 (herformulering artikel II.55, tweede lid)	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 4.1	Behandeling van verzoeken om hergebruik	Artikel 41, 1° (herformulering artikel II.63, eerste lid)	Aanvraagprocedure
Artikel 4.2	Behandeling van verzoeken om hergebruik	Artikel 44	Aanvraagprocedure
Artikel 4.3	Behandeling van verzoeken om hergebruik	*Artikel II.65	Aanvraagprocedure

Artikel 4.4	Behandeling van verzoeken om hergebruik	*Artikel II.69-72	Beroepsprocedure
Artikel 4.5	Behandeling van verzoeken om hergebruik	*Artikel II.62, eerste lid Artikel 30, derde lid	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 4.6	Behandeling van verzoeken om hergebruik	Artikel 40	Aanvraagprocedure
Artikel 5.1	Beschikbare formaten	*Artikel II.55, derde lid	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 5.2	Beschikbare formaten	Artikel 25	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 5.3	Beschikbare formaten	*Artikel II.57	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 5.4	Beschikbare formaten	*Artikel II.58	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 5.5	Beschikbare formaten	Artikel 26, tweede lid	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 5.6	Beschikbare formaten	Artikel 26, derde lid	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 5.7	Beschikbare formaten	*Artikel II.55-58 Artikel 26, tweede en derde lid	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 5.8	Beschikbare formaten	Artikel 35	Hoogwaardige datasets
Artikel 6.1	Tarifieringsbeginselen	Artikel 28, 1° (herformulering van artikel II.59, eerste lid)	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 6.2	Tarifieringsbeginselen	Artikel 28, 2° (herformulering van artikel II.59, tweede lid)	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 6.3	Tarifieringsbeginselen	Artikel 30, tweede lid	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 6.4	Tarifieringsbeginselen	Artikel 28, 3° (herformulering van artikel II.59, derde lid)	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 6.5	Tarifieringsbeginselen	Artikel 28, 4° en 5° (herformulering van artikel II.59, vierde lid)	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 6.6 a)	Tarifieringsbeginselen	Artikel 38-39	Hoogwaardige datasets
Artikel 6.6 b)	Tarifieringsbeginselen	Artikel 33	Onderzoeksgegevens
Artikel 7.1	Transparantie	*Artikel II.60, eerste lid	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 7.2	Transparantie	*Artikel II.60, tweede lid	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 7.3	Transparantie	*Artikel II.21 Artikel 44, vierde lid	Individuele bestuurshandelingen Aanvraagprocedure

Artikel 8.1	Standaardlicenties	Artikel 29, 1° (herformulering van *artikel II.61)	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 8.2	Standaardlicenties	Artikel 29, 2° tem 5° (herformulering van *artikel II.61)	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 9.1	Praktische regelingen	*Artikel II.62, eerste lid	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 9.2	Praktische regelingen	Artikel 30, derde lid	Principes van hergebruik van bestuursdocumenten
Artikel 10.1	Onderzoeksgegevens	Artikel 32	Onderzoeksgegevens
Artikel 10.2	Onderzoeksgegevens	Artikel 20, 7°	Onderzoeksgegevens
Artikel 11.1	Discriminatieverbod	*Artikel II.67, eerste lid	Discriminatieverbod en eerlijke handel
Artikel 11.2	Discriminatieverbod	*Artikel II.67, tweede lid	Discriminatieverbod en eerlijke handel
Artikel 12.1	Exclusiviteitsregelingen	*Artikel II.68, §1	Discriminatieverbod en eerlijke handel
Artikel 12.2	Exclusiviteitsregelingen	Art. 46, 1° (herformulering van artikel II. 68, §2)	Discriminatieverbod en eerlijke handel
Artikel 12.3	Exclusiviteitsregelingen	*Artikel II.68, §4	Discriminatieverbod en eerlijke handel
Artikel 12.4	Exclusiviteitsregelingen	Artikel 46, 2°	Discriminatieverbod en eerlijke handel
Artikel 12.5	Exclusiviteitsregelingen	Artikel 46, 3° (herformulering van artikel II.68, §5)	Discriminatieverbod en eerlijke handel
Artikel 13.1	Thematische categorieën	NVT	Artikel 13.1 hoeft niet omgezet te worden in Vlaamse regelgeving
Artikel 13.2	Thematische categorieën	NVT	Artikel 13.2 hoeft niet omgezet te worden in Vlaamse regelgeving
Artikel 14.1	Specifieke hoogwaardige datasets en regelingen voor publicatie en hergebruik	Artikel 35	Hoogwaardige datasets
Artikel 14.2	Specifieke hoogwaardige datasets en regelingen voor publicatie en hergebruik	NVT	Artikel 14.2 hoeft niet omgezet te worden in Vlaamse regelgeving
Artikel 14.3	Specifieke hoogwaardige datasets en regelingen voor publicatie en hergebruik	Artikel 37	Hoogwaardige datasets
Artikel 14.4	Specifieke hoogwaardige datasets en regelingen	Artikel 38	Hoogwaardige datasets

	voor publicatie en hergebruik		
Artikel 14.5	Specifieke hoogwaardige datasets en regelingen voor publicatie en hergebruik	Artikel 39	Hoogwaardige datasets
Artikel 15	Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie	NVT	Artikel 15 hoeft niet omgezet te worden in Vlaamse regelgeving
Artikel 16	Comitéprocedure	NVT	Artikel 16 hoeft niet omgezet te worden in Vlaamse regelgeving
Artikel 17.1, eerste lid	Omzetting	Artikel 66	Slotbepaling
Artikel 17.1, tweede lid	Omzetting	Artikel 2	Inleidende bepalingen
Artikel 17.2	Omzetting	NVT	Artikel 17.2 hoeft niet omgezet te worden in Vlaamse regelgeving
Artikel 18.1	Evaluatie door de Commissie	Artikel 63	Aangezien de richtlijn geen verplichting meer bevat voor de lidstaten om elke drie jaar een verslag te bezorgen, wordt artikel III.117, 1°, van het bestuursdecreet geschrapt.
Artikel 18.2	Evaluatie door de Commissie	NVT	Artikel 18.2 hoeft niet omgezet te worden in Vlaamse regelgeving
Artikel 19	Intrekking	NVT	Artikel 19 hoeft niet omgezet te worden in Vlaamse regelgeving
Artikel 20	Inwerkingtreding	NVT	Artikel 20 hoeft niet omgezet te worden in Vlaamse regelgeving
Artikel 21	Adressaten	NVT	Artikel 21 hoeft niet omgezet te worden in Vlaamse regelgeving

ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET BESTUURSDECREET VAN 7 DECEMBER 2018		RICHTLIJN (EU) 2019/1024 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 20 JUNI 2019 INZAKE OPEN DATA EN HET HERGEBRUIK VAN OVERHEIDSINFORMATIE (HERSCHIKKING)	
<i>Artikel nr.</i>	<i>Inhoud</i>	<i>Artikel nr.</i>	<i>Inhoud</i>
Artikel 1	Inleidende bepaling	NVT	NVT

Artikel 2	Wijzigingsbepalingen van inleidende bepalingen, vermeld in titel I van het bestuursdecreet	Artikel 19, eerste lid	Intrekking
Artikel 3	Wijzigingsbepalingen van definities in titel I van het bestuursdecreet	Artikel 2.3	Definities
Artikel 19	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Titel van de richtlijn	Ook open data wordt expliciet vermeld in de titel
Artikel 20, 1°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 1.1 b)	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 20, 2°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 1.2 d) e) f) h) en artikel 1.3	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 20, 3°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 1.2 i)	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 20, 4°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 1.2 k)	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 20, 5°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 1.2 j)	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 20, 6°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 1.2 b)	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 20, 7°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 10.2	Onderzoeksgegevens
Artikel 21	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	NVT	NVT
Artikel 22	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	NVT	NVT
Artikel 23, tweede lid	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 2.5	Definities
Artikel 23, tweede lid	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 2.9	Definities
Artikel 23, tweede lid	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 2.10	Definities
Artikel 23, tweede lid	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	NVT	NVT
Artikel 23, tweede lid	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	NVT	NVT

Artikel 24	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 3.2	Algemeen beginsel
Artikel 25	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 5.2	Beschikbare formaten
Artikel 26, tweede en derde lid	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 5.5 en 5.6	Beschikbare formaten
Artikel 26, vierde lid	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 2.8	Definities
Artikel 27	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 1.6	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 28, 1°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 6.1, tweede lid	Tarifieringsbeginselen
Artikel 28, 2°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 6.2 c)	Tarifieringsbeginselen
Artikel 28, 3°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 6.4	Tarifieringsbeginselen
Artikel 28, 4°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 6.5	Tarifieringsbeginselen
Artikel 28, 5°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 6.5	Tarifieringsbeginselen
Artikel 28, 6°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 2.16	Definities
Artikel 29, 1°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 8.1	Standaardlicenties
Artikel 29, 2°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 8.1	Standaardlicenties
Artikel 29, 3°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 8.1	Standaardlicenties
Artikel 29, 4°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 8.1	Standaardlicenties
Artikel 29, 5°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 8.1	Standaardlicenties
Artikel 30, tweede lid	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 6.3	Tarifieringsbeginselen
Artikel 30, derde lid	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 9.2	Praktische regelingen

Artikel 31	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	NVT	NVT
Artikel 32	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 10.1	Onderzoeksgegevens
Artikel 33	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 6.6 b)	Tarifieringsbeginselen
Artikel 34	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	NVT	NVT
Artikel 35	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 14.1	Specifieke hoogwaardige datasets en regelingen voor publicatie en hergebruik
Artikel 36	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 6.6 a)	Tarifieringsbeginselen
Artikel 37	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 14.3	Specifieke hoogwaardige datasets en regelingen voor publicatie en hergebruik
Artikel 38	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 14.4	Specifieke hoogwaardige datasets en regelingen voor publicatie en hergebruik
Artikel 39	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 14.5	Specifieke hoogwaardige datasets en regelingen voor publicatie en hergebruik
Artikel 40	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 4.6	Behandeling van verzoeken om hergebruik
Artikel 41, 1°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 4.1	Behandeling van verzoeken om hergebruik
Artikel 41, 2°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	NVT	NVT
Artikel 41, 3°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	NVT	NVT
Artikel 42	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	NVT	NVT
Artikel 43	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	NVT	NVT
Artikel 44	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 4.2	Behandeling van verzoeken om hergebruik

Artikel 45	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	NVT	NVT
Artikel 46, 1°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 12.2	Exclusiviteitsregelingen
Artikel 46, 2°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 12.4	Exclusiviteitsregelingen
Artikel 46, 3°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 12.5	Exclusiviteitsregelingen
Artikel 47, 1°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 4.4	Behandeling van verzoeken om hergebruik
Artikel 47, 2°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 4.4	Behandeling van verzoeken om hergebruik
Artikel 47, 3°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 4.4	Behandeling van verzoeken om hergebruik
Artikel 47, 4°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 4.4	Behandeling van verzoeken om hergebruik
Artikel 47, 5°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 4.4	Behandeling van verzoeken om hergebruik
Artikel 48	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 4.4	Behandeling van verzoeken om hergebruik
Artikel 49, 1°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 4.4	Behandeling van verzoeken om hergebruik
Artikel 49, 2°	Wijzigingsbepalingen hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet	Artikel 4.4	Behandeling van verzoeken om hergebruik

C. Totstandkomingsprocedure

Wijzigingsbepalingen met betrekking tot de omzetting van de nieuwe PSI-richtlijn zijn opgesteld door een schrijfteam samengesteld uit de voorzitters van de twee afdelingen van de beroepsinstantie openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie, vertegenwoordigers van de beleidsdomeinen Mobiliteit en Openbare Werken (MOW), Omgeving, Economie, Wetenschap en innovatie (EWI) en Kanselarij en Bestuur (KB) en inhoudelijke experts.

Met de collega's van de federale overheid en de andere gewesten en gemeenschappen is bilateraal overleg gepleegd in verband met de omzetting van de PSI-richtlijn.

Op 24 april 2020 zijn de wijzigingsbepalingen voor omzetting van de PSI-richtlijn voorgelegd aan de leden van de werkgroep datamanagement, ressorterend onder het stuurorgaan Vlaams Informatie- en ICT-beleid.

Op 18 juni 2020 ging het stuurorgaan Vlaams Informatie- en ICT-beleid akkoord met de wijzigingsbepalingen voor omzetting van de PSI-richtlijn.

Advies SERV

Advies Vlaamse toezichtcommissie

Advies Raad van State

ONTWERP

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingsbepalingen

Afdeling 1. Wijzigingen van de inleidende bepalingen en de definities, vermeld in titel I van het bestuursdecreet

Artikel 2

In artikel I.2 van het Bestuursdecreet wordt onder 1° verwezen naar de nieuwe PSI-richtlijn ('richtlijn (EU) 2019/1024 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 inzake open data en het hergebruik van overheidsinformatie') aangezien de oorspronkelijke PSI-richtlijn ('richtlijn 2003/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 november 2003 inzake het hergebruik van overheidsinformatie' met ingang van 17 juli 2021 wordt ingetrokken.

In wat volgt, wordt met 'PSI-richtlijn' verwezen naar de PSI-richtlijn van 2019.

Artikel 3

In artikel I.3 van het Bestuursdecreet wordt punt 9° toegevoegd met een definitie toegevoegd voor overheidsondernemingen. Het betreft ondernemingen die niet behoren tot de Vlaamse overheid of tot een lokale overheid en die niet beschouwd worden als een instelling met een publieke taak of een milieu-instantie, maar waarop de Vlaamse of lokale overheden, direct of indirect, een overheersende invloed kunnen uitoefenen uit hoofde van eigendom, financiële deelname of de op de onderneming van toepassing zijnde voorschriften. Er wordt uitgegaan van een overheersende invloed in elk van de volgende gevallen waarin de Vlaamse of lokale overheden direct of indirect:

- a) de meerderheid van het geplaatste kapitaal van de onderneming bezitten;
- b) over de meerderheid van de stemrechten, verbonden aan de door de onderneming uitgegeven aandelen, beschikken;
- c) meer dan de helft van de leden van het bestuurs-, het leidinggevend of het toezichthoudend orgaan van de onderneming kunnen aanwijzen.

Navraag bij de verschillende betrokken beleidsdomeinen leert dat momenteel in Vlaanderen geen 'overheidsondernemingen' cfr. voormelde definitie bekend zijn die geen overheidsinstantie zijn. Overheidsinstanties moeten vandaag al voldoen aan de regels met betrekking tot hergebruik van overheidsinformatie.

Afdeling 2. Wijzigingen van onderafdeling 2 van afdeling 2 van hoofdstuk 2 van titel II, wat betreft de elektronische uitwisseling van berichten

Artikel 4

Dit artikel wijzigt artikel II.22.

Artikel II.22. wordt gewijzigd om twee doelstellingen te realiseren, nl. enerzijds om een *digital by default*-benadering mogelijk te maken ten aanzien van professionele e-government gebruikers, en anderzijds om de equivalentiebepaling te vereenvoudigen en te flexibiliseren.

1) Aanpassing artikel II.22 met het oog op *digital by default* ten aanzien van professionele e-government gebruikers

Eén van de oogmerken van het Bestuursdecreet was om het eenvoudiger te maken om bestaande procedures te digitaliseren, zonder daarbij noodzakelijkerwijs de relevante wetgeving aan te moeten passen – het zogenaamde ‘recht op digitale dienstverlening’. Dit gebeurde via artikel II.22. Dit artikel voorziet een equivalentiemechanisme waardoor instanties kunnen beslissen om bestaande procedures te digitaliseren, ook als de toepasselijke regelgeving alleen voorziet in de uitwisseling via analoge weg (artikel II.22 §1).

Artikel II.22 kan dus worden toegepast wanneer bestaande regelgeving digitaalvriendelijke vereisten bevat, die het gebruik van analoge technieken opleggen of sterk suggereren. Wanneer bij wijze van voorbeeld een bericht verplicht per brief moet worden verzonden, dan zal dit in beginsel worden geïnterpreteerd als een vereiste om analoge procedures te gebruiken. In dit geval kan artikel II.22 worden toegepast om de procedure te digitaliseren, zonder daarbij de regelgeving te moeten aanpassen.

Is de regelgeving daarentegen reeds technologisch neutraal – in de zin dat het enkel vereisten bevat die niet principieel op analoge procedures gericht zijn – dan is digitalisering ook mogelijk zonder artikel II.22: de invoering van een elektronische procedure is dan een simpele naleving van de wet, zonder het equivalentiemechanisme van artikel II.22. Opnieuw bij wijze van voorbeeld: als regelgeving voorziet in een vereiste dat een beslissing wordt ondertekend en gedateerd, dan is die vereiste technologisch neutraal omdat deze begrippen (ondertekening en datering) ook elektronisch kunnen worden voldaan. Hetzelfde geldt voor een verplichting om documenten uit te wisselen: documenten kunnen perfect in elektronische vorm worden opgemaakt, en elektronisch worden uitgewisseld. De terminologie suggereert geen analoge procedures, en artikel II.22 hoeft dus niet toegepast te worden om deze concepten te kunnen digitaliseren.

Rekening houdend met de digitale kloof en met de noodzaak aan transparantie over een digitalisering definieerde artikel II.22 §2 ook specifieke vereisten voor de toepassing van het equivalentiemechanisme. Deze omvatten een transparantieplicht over de te volgen stappen en de gebruikte technieken, en over de rechtsgevolgen van een elektronische uitwisseling; een uitdrukkelijke instemming met de uitwisseling van berichten via elektronische weg; en de intrekbaarheid van die instemming. Het equivalentiemechanisme laat dus niet toe dat een instantie éézijdig beslist om een papieren procedure te digitaliseren; gebruikers moeten voor dergelijke digitalisering kiezen, en ze mogen deze keuze intrekken.

Artikel II.22 is dus geen *digital by default*-regel zoals die tegenwoordig op Europees niveau aan belang winnen. Het Actieplan eGovernment 2016-2020 van de Europese Commissie bevatte bijvoorbeeld reeds een *digital by default*-beginsel, waarin wordt gesteld dat “overheidsdiensten moeten als voorkeursoptie hun diensten (inclusief machineleesbare informatie) digitaal leveren (en tegelijkertijd andere kanalen openhouden voor degenen die digitale informatie niet willen of kunnen gebruiken)”¹⁴ (eigen accentuering). Het Bestuursdecreet bevat voornamelijk het omgekeerde principe: als de toepasselijke regelgeving voor een bepaalde procedure een analoge werkwijze voorschrijft, kan deze procedure pas

¹⁴ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's - EU-actieplan inzake e-overheid 2016-2020 voor een snellere digitalisering van overheidsdiensten, COM/2016/0179, zie <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX:52016DC0179>

gedigitaliseerd worden mits akkoord van de burger, of na een wijziging van de toepasselijke regelgeving.

Die regel dient e-inclusie en bestrijding van de digitale kloof: in een maatschappij waar het onzeker is dat iedereen zich kan bedienen van elektronische kanalen, mogen digitale procedures niet de enige optie worden. Vandaar dat de MvT bij het Bestuursdecreet ook expliciet aangaf dat *"Een overheidsinstantie kan echter niet opteren om enkel en alleen een elektronische weg te voorzien, behoudens wanneer de regelgever daar expliciet voor heeft gekozen in de toepasselijke regelgeving met betrekking tot bepaalde uitwisselingen van berichten. Dit laatste kan bijvoorbeeld wanneer het overwegend gaat om professionele gebruikers of wanneer in de praktijk de nodige omkadering voor e-inclusie voorzien wordt"*.

Enkele maanden na de inwerkingtreding van het Bestuursdecreet trad de (federale) wet van 27 februari 2019 inzake de elektronische uitwisseling van berichten via de eBox in werking. In artikel 6 van deze wet worden voorwaarden opgelegd die gelijkaardig zijn aan deze in paragraaf 2 van artikel II.22. van het Bestuursdecreet. De voorwaarden in de wet van 27 februari 2019 verschillen echter van het Bestuursdecreet, in die zin dat de vereiste tot uitdrukkelijke instemming en mogelijkheid tot intrekking van die instemming enkel opgelegd wordt t.a.v. natuurlijke personen die niet optreden als ondernemer.

Voor houders van een ondernemingsnummer ('eBox voor ondernemingen'), vermeld in artikel 3 van de wet, voorziet de wet geen vereiste van instemming, noch enige mogelijkheid tot intrekking. Dit creëert een praktisch probleem: wanneer een Vlaamse regelgeving enkel een analoge procedure voorziet, en de gebruikers van die procedure kunnen ook ondernemingen omvatten, dan zal het niet aangewezen zijn voor Vlaamse instanties om de eBox als communicatiekanaal aan te bieden aan ondernemingen met toepassing van het huidige artikel II.22. Immers, in die gevallen moet men kunnen instemmen en de instemming terug intrekken, als basisvereiste voor de toepassing van het equivalentiemechanisme, en die mogelijkheid is niet wettelijk gegarandeerd bij de eBox voor ondernemingen. Bovendien wordt het intrekken van de toestemming ook technisch niet voorzien. Gezien het strategische belang van de koppeling met de federale eBoxen is dit een fundamenteel probleem.

Omdat zeker voor ondernemingen digitaal steeds meer het nieuwe normaal is en opdat de Vlaamse overheid deze eBox zou kunnen gebruiken om berichten uit te wisselen met ondernemingen op basis van het Bestuursdecreet, worden punt 2° en 3° van de tweede paragraaf in overeenstemming gebracht met de wet van 27 februari 2019. Voortaan moeten enkel natuurlijke personen, niet in hun hoedanigheid van ondernemer, hun instemming nog geven om berichten uit te wisselen via elektronische weg, en op elk moment die instemming kunnen intrekken. Voor natuurlijke personen die niet optreden als ondernemer blijven de instemmingsvereiste en de intrekbaarheid wel behouden, als erkenning dat natuurlijke personen vooralsnog sterker beschermd moeten worden tegen een te snelle digitalisering.

Volledigheidshalve wordt benadrukt dat deze aanpassing niet impliceert dat een overheidsinstantie die artikel II.22 wil toepassen om een procedure voor professionele gebruikers te digitaliseren geen instemming meer *mag* vragen, of dat zij de intrekbaarheid van een dergelijke instemming niet meer *mag* voorzien. Ze is enkel niet meer *verplicht* hiertoe. Indien zij dat noodzakelijk of gepast acht mag zij nog steeds de instemmings- en intrekbaarheidsregels hanteren. Zij dient er dan wel rekening mee te houden dat de eBox voor ondernemingen dan wellicht niet aangewezen is als communicatiekanaal, vermits deze eBox die opties niet noodzakelijkerwijs zal ondersteunen. De aanpassing van artikel II.22 creëert dus ruimte voor een meer feitelijke en pragmatische afweging door de betrokken instanties, met name in situaties waar de procedures louter gericht zijn op

rechtspersonen en natuurlijke personen in hun hoedanigheid van ondernemer, of op externe overheden.

2) Aanpassing artikel II.22 met het oog op vereenvoudiging en flexibilisering

Zoals hierboven beschreven kan de equivalentieregel momenteel dus enkel worden toegepast wanneer bestaande regelgeving het gebruik van analoge technieken oplegt. In de praktijk geeft dit soms aanleiding tot discussies, omdat men enerzijds moet terugvallen op de algemene betekenis in het dagelijks taalgebruik van de betrokken begrippen (die per definitie evolueert), maar men anderzijds tevens rekening moet houden met de interpretatie die rechtspraak en rechtsleer geeft, en met ontwikkelingen in de nationale en internationale regelgeving. Een *brief* moet, gezien de historische connotatie, worden beschouwd als een voorbeeld van een analoge techniek die enkel naar een papieren brief kan verwijzen. Een vereiste dat een beslissing *schriftelijk* moet worden opgesteld moet daarentegen worden gelezen als technologisch neutraal, zodat de betrokken procedure ook gedigitaliseerd kan worden zonder toepassing van artikel II.22.

Dergelijke ontwikkelingen kennen vaak ook een wetgevende onderbouwing. Het Nieuw Burgerlijk Wetboek definieert een geschrift bijvoorbeeld als "een geheel van alfabetische tekens of van enige andere verstaanbare tekens aangebracht op een drager die de mogelijkheid biedt toegang ertoe te hebben gedurende een periode die is afgestemd op het doel waarvoor de informatie kan dienen en waarbij de integriteit ervan wordt beschermd, welke ook de drager en de transmissiemogelijkheden zijn" (Boek 8. – Bewijs, Art. 8.1.1^o) – waarmee in deze specifieke context alvast werd geëxpliciteerd wat reeds jarenlang verworven was, namelijk dat een geschrift dus ook een niet-papieren drager kan hebben. Op internationaal vlak kan er bijvoorbeeld ook verwezen worden naar de Europese eIDAS-Verordening (EU) nr. 910/2014, die het beginsel invoerde "dat het rechtsgevolg van een elektronisch document niet moet worden ontkend op grond van het feit het elektronisch is, zodat een elektronische transactie niet zal worden geweigerd alleen omdat een document een document in elektronische vorm is" (overweging 63 en artikel 46); of naar de UNCITRAL Modelwet inzake elektronische handel uit 1996, die toen reeds bepaalde dat "Waar de wet vereist dat informatie schriftelijk moet worden opgemaakt, wordt voldaan aan dit vereiste door een databericht indien de daarin vervatte informatie toegankelijk is op een wijze die toekomstig gebruik toelaat"¹⁵. Deze regels zijn niet rechtstreeks van toepassing op een Vlaamse bestuurlijke context, maar illustreren wel de reeds decennialange tendens tot technologieneutralisering van concepten die traditioneel analogoog werden ingevuld.

Globaal genomen moet er dus telkens worden afgewogen of een procedureel vereiste geformuleerd is op een wijze die redelijkerwijze elektronisch kan worden ingevuld. In dat geval is de term technologieneutraal (zoals een geschrift, ondertekening, datering, uitwisseling, kennisgeving, mededeling, enzovoorts), en is digitalisering mogelijk zonder meer, zelfs zonder toepassing van de equivalentieregels van artikel II.22. Is de term niet verzoenbaar met een elektronische invulling, dan kan digitalisering met toepassing van artikel II.22 (of, vanzelfsprekend, na aanpassing van de regelgeving). Het voorbeeld van een 'brief', een 'handgeschreven' document of een 'handgeschreven' handtekening zijn toepassingen hiervan. Hetzelfde geldt bij verwijzingen naar het gebruik van een aangetekende verzending: het concept elektronische aangetekende post bestaat reeds lang, en heeft een wettelijke omkadering, maar betekent dit dat aangetekende verzending een technologieneutraal begrip is zodat men ook gebruik kan maken van elektronische aangetekende post *zonder* toepassing van artikel

¹⁵ Artikel 6(1) "Where the law requires information to be in writing, that requirement is met by a data message if the information contained therein is accessible so as to be usable for subsequent reference".

II.22 – en bijgevolg zonder toestemming of intrekbaarheid? De meest logische interpretatie, rekening houdend met het gegeven dat er een parallel concept van elektronische aangetekende post *naast* het traditionele concept werd ingevoerd, is dat een vereiste van aangetekende zending gelezen moet worden als een analoge procedure, zodat de vereisten van artikel II.22 gevolgd zullen moeten worden. In de praktijk zal men bij dergelijke interpretatievragen geneigd zijn om defensieve keuzes te maken die digitalisering bemoeilijken, om geen rechtsonzekerheid te creëren.

Naast deze onzekerheid is er nog een bijkomende uitdaging, namelijk dat de huidige equivalentieregel niet kan gebruikt worden voor de introductie van bijkomende elektronische kanalen wanneer er reeds een bepaald kanaal in de toepasselijke regelgeving worden aangeduid. Bij wijze van voorbeeld: wanneer regelgeving zou vereisen dat een bericht wordt verzonden via e-mail, dan is de instantie beperkt tot dat kanaal. Zelfs wanneer zij zou beschikken over een alternatief kanaal – zoals bijvoorbeeld de eBox of elektronische aangetekende post – dat gepast zou zijn voor haar procedures, dan nog kan artikel II.22 niet worden toegepast. Immers, de equivalentieregel geldt alleen “*als de toepasselijke regelgeving niet voorziet in elektronische uitwisseling van berichten*” – wat in dergelijke situaties net wel het geval zou zijn.

Dit creëert een tegenstrijdigheid: een vereiste om een bericht te verzenden via een *brief* (m.a.w. een analoge procedure) zou vervangen mogen worden door bijvoorbeeld een eBox, maar een *e-mail* zou (onder dezelfde procedurele voorwaarden als de brief) geen substitutie door de eBox mogen ondergaan, terwijl de rechtsonzekerheid toch niet groter lijkt. De huidige unieke focus van artikel II.22 op analoge procedures zorgt dus voor een contradictorisch resultaat, waarbij nieuwe digitale modaliteiten niet flexibel geïntegreerd kunnen worden.

De voorgestelde aanpassing van artikel II.22 is erop gericht om dit probleem op te lossen, door de equivalentieregel toepasbaar te maken als de toepasselijke regelgeving alleen voorziet in de uitwisseling via analoge weg (zoals voorheen), maar voortaan ook “als de regelgeving reeds een bepaalde elektronische weg voorziet”. In deze hypothesen mag een overheidsinstantie steeds (bijkomende) digitaliseringsopties aanbieden, waardoor deze regel wordt vereenvoudigd en geflexibiliseerd (voortaan ook toepasbaar indien digitalisering reeds mogelijk was).

Er wordt benadrukt dat de overige vereisten van artikel II.22 intact blijven: de instemmings- en intrekbaarheidsvereisten voor niet-professionele gebruikers blijven behouden, evenals de transparantieplicht. Het spreekt ook voor zich dat deze aanpassing enkel nieuwe mogelijkheden creëert voor overheidsinstanties, maar geen nieuwe verplichtingen: een instantie die volmaakt gelukkig is met de beschikbare kanalen voor haar procedures (analoog of digitaal) is niet verplicht (bijkomende) digitale kanalen te introduceren, noch kan een burger een dergelijk nieuw kanaal eisen. De beoordeling blijft bij de overheidsinstantie liggen.

Artikel 5

Dit artikel wijzigt artikel II.23.

Artikel II.23 introduceerde reeds de regel dat, wanneer een overheidsinstantie, vermeld in artikel II.18, en de geadresseerde gebruikmaken van hetzelfde informatiesysteem, een elektronisch bericht geldt als aangetekende zending. Het gaat om een equivalentieregel die binnen Vlaamse bevoegdheden kan worden toegepast om eenvoudiger met elektronische technieken te kunnen voldoen aan een vereiste van aangetekende zending. De Memorie van Toelichting bij het Bestuursdecreet verduidelijkte dit concept, en gaf aan dat “hetzelfde informatiesysteem” verwees naar een informatiesysteem of een combinatie van

informatiesystemen waarbij de overheidsinstantie voldoende controle heeft over de logging van het tijdstip van verzending en ontvangst van een bericht. Vermits deze logging moet kunnen aantonen wanneer het bericht bij een bepaalde verzender werd uitgestuurd en wanneer het bij een bepaalde ontvanger aankwam, spreekt het voor zich dat de logging en de authenticatiemechanismen die toegang verschaffen tot het bericht ook afdoende uitsluitel moeten kunnen geven over de identiteit van de verzender en de ontvanger.

Het criterium is dus zeer operationeel, en vereist dat de overheidsinstantie over één of meerdere loggings beschikt, met betrekking tot één of meerdere systemen, die zij naast elkaar kan leggen om na te gaan dat het tijdstip van verzending en ontvangst van een bericht quasi-volledig samenvallen. Het maakt daarbij niet uit of de betrokken informatiesystemen de eigendom zijn van de overheidsinstantie, of dat deze systemen onder haar uitsluitende controle staan; het is echter wel cruciaal dat zij over authentieke en betrouwbare loggings kan beschikken.

Teneinde de rechtszekerheid te vergroten wordt in deze bepaling de omschrijving van het criterium van "hetzelfde informatiesysteem", die voorheen enkel in de Memorie van Toelichting van het Bestuursdecreet te vinden was, opgenomen in de tekst zelf van het decreet. Deze bepaling van het Bestuursdecreet impliceert niet dat Vlaamse overheidsinstanties noodzakelijkerwijs gebruik moeten maken van hetzelfde informatiesysteem als hun correspondent om te kunnen voldoen aan een vereiste van gebruik van aangetekende zending. Zij kunnen met name ook ervoor kiezen om gebruik te maken van een gekwalificeerde dienst voor elektronisch aangetekende bezorging zoals gedefinieerd in de eIDAS-Verordening (EU) nr. 910/2014, die op basis van artikel XII.25 § 7 van het Wetboek van Economisch Recht wordt gelijkgesteld met een analoge aangetekende zending.

Artikel 6

Dit artikel voegt een nieuw artikel II.23/1 in.

Paragraaf 1 en 2:

Hierboven werd reeds gewezen op de (federale) wet van 27 februari 2019 inzake de elektronische uitwisseling van berichten via de eBox. In artikel 12 van voormelde wet is bepaald dat "onder de voorwaarden en volgens de nadere regels bepaald door de Gewesten en de Gemeenschappen, de Gewesten, de Gemeenschappen, de lokale overheden en de instanties die van hen afhangen, gebruik kunnen maken van de eBox".

Op basis van de huidige artikelen II.22. en II.23. was het reeds mogelijk voor Vlaamse overheidsinstanties, vermeld in artikel II.18., om berichten rechtsgeldig uit te wisselen met burgers via de eBox, ook als de toepasselijke regelgeving alleen voorzag in de uitwisseling via analoge weg. Hierbij wordt de uitwisseling van berichten via de eBox beschouwd als een uitwisseling binnen hetzelfde informatiesysteem en beschouwd als een aangetekende zending, net zoals in artikel 7 van de wet van 27 februari 2019 inzake de elektronische uitwisseling van berichten via de eBox is bepaald voor federale overheidsinstanties die gebruik maken van de eBox.

Met artikel II.23/1 wil de decreetgever de rechtszekerheid bij het gebruik van de eBox verhogen en wordt een nieuw artikel ingevoegd in het Bestuursdecreet, dat Vlaamse overheidsinstanties, vermeld in artikel II.18., expliciet toelaat om berichten uit te wisselen via de eBox. Dit is een autonome bepaling, die ervoor zorgt dat ongeacht welke procedure (analoog of elektronisch, of een combinatie) voor de uitwisseling van berichten er in toepasselijke wetgeving opgenomen is, de overheidsinstantie ervoor kan opteren om het bericht uit te wisselen via de eBox. Art. II.23/1 voorziet dus een equivalentieregel voor een specifieke elektronische

procedure waarvan de informatieveiligheid en onweerlegbaarheid door de federale wetgever gegarandeerd wordt.

Wanneer bestaande regelgeving voorziet dat een procedure bv 'per mail' of 'via een loket' moet verlopen, kan de overheidsinstantie er op grond van dit artikel voor kiezen om deze elektronische procedure (ook) via eBox te laten verlopen.

In het tweede lid van paragraaf 2 wordt de link gelegd met artikel II.23. Aangezien verzending van berichten via de eBox te beschouwen is als verzending binnen eenzelfde informatiesysteem, voldoet dergelijke verzending ook aan een eventuele vereiste van aangetekende zending. Elk bericht dat verzonden wordt via de eBox is door de aanwezige logging van zowel het tijdstip van verzending en ontvangst van een bericht als de identiteit van de verzender en de ontvanger per definitie een aangetekende zending.

Artikel 4 van de wet van 27 februari 2019 inzake de elektronische uitwisseling van berichten via de eBox bepaalt dat de bevoegde instanties systeemfouten vaststellen en de tijdstippen registreren waarop systeemfouten verhinderen dat er wordt verzonden of ontvangen en deze informatie beschikbaar maken voor de belanghebbenden.

Het derde lid van paragraaf 2 van voorliggend artikel maakt het mogelijk voor zowel de Vlaamse overheidsinstanties als voor de bestemmingen om de voormelde systeemfouten in te roepen als bewijs van overmacht.

Paragraaf 3:

In de gevallen waarbij de toepasselijke regelgeving geen verzending via eBox oplegt of mogelijk maakt, worden de voorwaarden die reeds van toepassing zijn op de equivalentieregel in artikel II.22, van toepassing gemaakt. In die gevallen moeten de overheidsinstantie de burgers of externe overheden vooraf informeren over de te volgen stappen en de gebruikte technieken, en over de rechtsgevolgen die de elektronische uitwisseling heeft, en moeten de natuurlijke personen, niet in hun hoedanigheid van ondernemer, vooraf uitdrukkelijk ingestemd hebben met de uitwisseling van berichten via elektronische weg; en die instemming op elk moment kunnen intrekken. De instemming die de burgers kunnen geven om hun eBox te activeren gebeurt vandaag reeds 'in bulk' en niet per procedure, net als het intrekken van de instemming. Deze praktijk is in overeenstemming met de vereisten in het Bestuursdecreet.

Paragraaf 3 bevat, net als artikel II.22. § 2, de voorwaarden voor een equivalentieregel, maar één die veel specifieker is dan die van art. II.22. De ratio van deze nieuwe paragraaf is niet om juridische drempels weg te nemen bij het digitaliseren van procedures in het algemeen, maar om een specifieke (veilige) vorm van elektronische communicatie te promoten.

Het wordt dus standaard mogelijk om de eBox te gebruiken om berichten uit te wisselen indien zo voorzien in de toepasselijke regelgeving of indien voldaan is aan de voorwaarden voor de equivalentieregel zoals voorzien in art. 23/1. Als de wetgever in de toekomst in uitzonderlijke en gemotiveerde gevallen wil afwijken van dit principe, dient toekomstige regelgeving dit uitdrukkelijk te vermelden "in afwijking van artikel II.23/1., §2, eerste lid (...)".

Afdeling 3. Wijziging van afdeling 3 van hoofdstuk 2 van titel II, wat betreft de bestuurshandelingen in elektronische vorm

Artikel 7

Dit artikel wijzigt artikel II.24.

Op grond van artikel II.24 .§2 kan een overheidsinstantie aan een vereiste tot ondertekening voldoen door een elektronische procedure die op een aantoonbare wijze, die is aangepast aan de omstandigheden, de authenticiteit en de integriteit van de gegevens waarborgt. Op grond van dit artikel is het dus ook reeds mogelijk dat een elektronische handtekening gematerialiseerd wordt (bv. uitgeprint), als de gebruikte materialisatietechniek op gepaste wijze de authenticiteit en de integriteit van de gegevens in het bestuursdocument kan waarborgen.

Deze nieuwe paragraaf concretiseert bovenstaande expliciet. Bij het materialiseren van een elektronisch ondertekend document is het namelijk mogelijk dat de ondertekening zijn rechtsgeldigheid behoudt, namelijk als het gematerialiseerde equivalent de authenticiteit en de integriteit van de gegevens in overeenstemming met het oorspronkelijke bestuursdocument waarborgt. 'Materialiseren in een equivalent' moet begrepen worden zoals in artikel XII.25. §11 W.E.R. Concreet wordt bedoeld het vormgeven van een elektronisch document op een materiële drager, door middel van een proces, waaronder maar niet beperkt tot afdrukken, waarbij de informatie in het elektronisch document die visueel zichtbaar zou zijn voor een gebruiker via gangbare software, op de materiële drager wordt weergegeven op een wijze die evenwaardige kennisname van deze informatie toelaat.

Het waarborgen van die authenticiteit en die integriteit van de gegevens kan bijvoorbeeld door het uitgeprinte exemplaar te voorzien van een URL of QR-code die op een unieke wijze aan het digitale origineel verbonden is en die doorlinkt naar het origineel elektronisch ondertekende exemplaar, waardoor de authenticiteit en de integriteit van de inhoud van het gematerialiseerde document kan worden vastgesteld door vergelijking met het origineel.

Afdeling 4. Wijzigingen van hoofdstuk 3 van titel II van het bestuursdecreet, wat betreft de toegang tot bestuursdocumenten

Artikel 8

Dit artikel vervangt artikel II.30, §1.

Deze wijziging hangt samen met de wijziging van artikel II.41 (cf. toelichting bij artikel 11).

Omdat de verplichte registratie van aanvragen en beroepen inzake toegang tot bestuursdocumenten wordt afgeschaft, wordt het startmoment voor de termijnen in dit hoofdstuk aangepast: ze gaan niet meer in op de dag na de registratie van de aanvraag maar op de dag na de ontvangst van de aanvraag.

Overheidsinstanties waren ingevolge artikel II.41 verplicht om een aanvraag zo snel mogelijk na de ontvangst, en dus in principe de dag zelf, te registreren. Bijgevolg zal deze aanpassing in de praktijk niet leiden tot een verkorting van de termijn.

Artikel 9 en 10

Deze artikelen vervangen artikel II.34, 4°, en artikel II.36, tweede lid, 3° en voegen artikel II.34, 7°, en II.36, tweede lid, 12°, toe.

De strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie (artikel II.34, 4°, voor niet-milieu-informatie en artikel II.36, tweede lid, 3°, voor milieu-informatie)

Het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 43/2020 van 12 maart 2020 vernietigt de artikelen II.34, 4°, en II.36, 3°, "in zoverre zij niet bepalen dat de daarin

neergelegde uitzonderingsgronden slechts kunnen worden aangevoerd zolang de mogelijkheid bestaat om een strafsanctie of een administratieve sanctie op te leggen”.

Volgens het Grondwettelijk Hof (randnr. B.45.3) is het niet redelijk verantwoord dat de uitzonderingsgrond die is neergelegd in het bestreden artikel II.34, 4°, nog kan worden aangevoerd wanneer er geen mogelijkheid meer is om een strafsanctie of een administratieve sanctie op te leggen, terwijl de uitzonderingsgrond die is neergelegd in artikel II.34, 5°, slechts kan worden aangevoerd zolang de mogelijkheid om een tuchtmaatregel op te leggen, blijft bestaan.

Om aan deze kritiek van het Grondwettelijk Hof tegemoet te komen wordt in artikel II.34, 4°, en in artikel II.36, tweede lid, 3°, een temporele beperking ingevoegd naar analogie met de uitzondering voor tuchtmaatregelen.

Voorts worden in de artikelen II.34 en II.36 een bijkomende uitzonderingsgrond ingevoerd :

Bestuursdocumenten waarin persoonlijke beleidsopvattingen opgenomen zijn en die opgesteld zijn ten behoeve van intern beraad (artikel II.34, 7°, voor niet-milieu-informatie en artikel II.36, §1, tweede lid, 12°, voor milieu-informatie)

Naast de bestaande uitzondering op de verplichting tot openbaarmaking van een bestuursdocument als die openbaarmaking afbreuk doet aan het geheim van de beraadslaging van een overheidsorgaan, wordt er een nieuwe bijkomende uitzondering op de verplichting tot openbaarmaking van bestuursdocumenten voorzien wat betreft bestuursdocumenten waarin persoonlijke beleidsopvattingen opgenomen zijn en die opgesteld zijn ten behoeve van intern beraad, tenzij de persoon die de opvattingen heeft geuit, met de openbaarmaking instemt.

Het doel van deze bijkomende uitzondering is om te vermijden dat de (politieke) discussie binnen de overheid wordt lamgelegd.

Daar waar de uitzondering van artikel II.34, 3°, en artikel II.36, §1, tweede lid, 2°, beperkt is tot de beraadslaging binnen collegiale organen en op voorwaarde dat die beraadslaging, krachtens de wet, de statuten of het huishoudelijk reglement, een geheim karakter had, beschermt de nieuwe uitzondering elke andere interne beraadslaging op voorwaarde dat er persoonlijke beleidsopvattingen worden uitgewisseld.

Een effectieve besluitvorming door de overheid veronderstelt immers dat opvattingen over inhoudelijke, procesmatige, organisatorische of politieke aangelegenheden vrij kunnen uitgewisseld binnen een overheidsinstantie of tussen overheidsinstanties, en dat die uitwisseling ook schriftelijk kan zonder dat die opvattingen op verzoek moeten publiek gemaakt worden.

Een te rigide openbaarheidsregeling op dit punt heeft het ongewenste effect dat binnen de overheid niet meer vrijelijk van gedachten kan gewisseld worden over een dossier, beleidsproces, advies of ontwerpregelgeving.

Dat persoonlijke inzichten van ambtenaren of kabinetsleden bij wijze van spreken de volgende dag in de krant kunnen staan of het onderwerp kunnen zijn van een parlementair debat, heeft tot gevolg dat ze zeer terughoudend worden in hun interne schriftelijke communicatie of notulering, waardoor een vlotte besluitvorming gehinderd wordt. Een zekere mate van “beleidsintimiteit” en vertrouwelijkheid is noodzakelijk om te komen tot een effectieve besluitvorming.

Bovendien is er ook een staatsrechtelijk aspect: personeelsleden van de Vlaamse administratie en van de kabinetten staan onder hiërarchisch gezag van de minister en oefenen hun taken uit onder de politieke verantwoordelijkheid van de minister.

Ze adviseren de minister en kunnen beleidsinzichten en -voorstellen formuleren die al dan niet meegenomen worden in politieke besluitvorming. Maar ambtenaren of kabinetsleden kunnen zelf niet ter verantwoording worden geroepen en de ministeriële verantwoordelijkheid strekt zich niet uit tot de persoonlijke opvattingen van ambtenaren of kabinetsleden. Daarom is het belangrijk dat die persoonlijke opvattingen kunnen afgeschermd worden van de openbaarheid.

De uitzondering kan slechts toegepast worden als aan twee cumulatieve voorwaarden voldaan is:

- 1° het gaat om een document dat opgesteld is ten behoeve van intern beraad;
- 2° het document bevat persoonlijke beleidsopvattingen die de persoon of personen die die beleidsopvattingen geuit hebben niet wensen openbaar te maken.

De term "intern beraad" wordt in de gangbare betekenis gebruikt: elke samenwerking (overleg, advies, ...) binnen een overheidsinstantie of tussen overheidsinstanties onderling met betrekking tot een beleidsaangelegenheid.

Adviezen die gegeven worden door de Vlaamse adviesorganen als vermeld in artikel I.3, 3°, van het Bestuursdecreet, dus de strategische adviesraden en de andere organen die bij decreet of besluit opgericht zijn om te advies te verlenen, kunnen niet beschouwd worden als documenten die zijn opgesteld ten behoeve van het intern beraad.

Anders is het voor de "niet-geïnstitutionaliseerde" (d.i. niet bij decreet of besluit opgerichte) interne commissies en ambtelijke adviesorganen: zij geven in principe geen "extern" advies of formuleren geen "externe" conclusies, de documenten die ze opstellen zijn een onderdeel van de interne besluitvorming en moeten dus afgeschermd worden van openbaarheid als ze persoonlijke beleidsopvattingen bevatten.

Ook documenten die - in opdracht van een overheidsinstantie - opgesteld werden door externen (bijv. consultants) maar wel ten behoeve van het intern beraad binnen de overheidsinstantie kunnen voor afscherming in aanmerking komen.

Om te kunnen uitmaken of een document opgesteld is ten behoeve van intern beraad, moet gekeken worden naar het oogmerk waarmee dit is opgesteld. Degene die het document heeft opgesteld moet de bedoeling hebben gehad dat dit louter zou dienen voor hemzelf of voor het gebruik door anderen binnen de overheid.

Het spreekt vanzelf dat documenten die bedoeld zijn om te worden gepubliceerd (op grond van een wettelijke bepaling, zoals nota's of mededelingen aan de Vlaamse Regering op grond van artikel II.9 Bestuursdecreet, of uit hun aard, zoals notulen van organen die beslissing nemen die derden binden) niet kunnen beschouwd worden als documenten opgesteld ten behoeve van intern beraad.

Ook de term "persoonlijke beleidsopvattingen" wordt in zijn gewone betekenis gebruikt, nl. een opvatting, voorstel of aanbeveling van een of meer personen over een beleidsaangelegenheid, en de argumenten die ze daarbij hanteren.

Het begrip omvat bijvoorbeeld ook de situatie waarin gestemd wordt over een bepaalde aangelegenheid: een voor- of tegenstem is een persoonlijke beleidsopvatting.

Het begrip "persoonlijke beleidsopvatting" sluit objectieve of neutrale informatie zoals feiten, loutere opsomming van beleidsalternatieven of van de voor- en nadelen van de verschillende beleidsalternatieven, uit.

"Persoonlijk" betekent anderzijds niet noodzakelijk dat het om de opvatting van één, met naam genoemde, persoon moet gaan: ook een document dat opgesteld is namens een hele overheidsinstantie of een onderdeel ervan, kan afgeschermd worden. Evenmin betekent het dat een document waarin beleidsopvattingen van

andere personen dan de auteur zelf worden weergegeven niet kan afgeschermd worden.

Persoonlijke beleidsopvattingen kunnen wel openbaar gemaakt worden als de auteur van de opvatting daartoe toestemming geeft. De instantie die de aanvraag onderzoekt, vraagt toestemming aan de auteur (zie ook toelichting bij artikel 14).

Net zoals bij de andere uitzonderingsgronden, geldt ook hier dat het gevraagde document gedeeltelijk openbaar moet gemaakt worden, als het mogelijk is om de persoonlijke beleidsopvattingen van de andere informatie in het document te scheiden (art. II.45, §2)

De voorgestelde regeling is sterk geïnspireerd door de regeling in artikel 11 van de Nederlandse Wet openbaarheid van bestuur (WOB) dat luidt als volgt:

"1. In geval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, wordt geen informatie verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen."

Noch de richtlijn 2003/4/EG van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie, noch het verdrag van Aarhus verzetten zich tegen de afscherming van interne uitwisseling van ideeën en opvattingen. Integendeel: beide teksten bevatten expliciet de mogelijkheid om in openbaarheidsregelingen te voorzien dat een verzoek om milieu-informatie te weigeren "als het verzoek interne mededelingen betreft, rekening houdend met het openbaar belang dat met bekendmaking wordt gediend". Aangezien de Europese regelgeving die mogelijkheid dus uitdrukkelijk al heeft voorzien voor de toegang tot milieu-informatie, is er zeker geen bewaar om dit ook te voorzien in de regeling inzake toegang tot niet-milieu informatie.

Artikel 11

Dit artikel vervangt artikel II.41

De bestaande verplichting voor de overheidsinstanties om een register van de aanvragen bij te houden wordt vervangen door de verplichting om de ontvangst van de aanvraag te bevestigen aan de aanvrager.

De registratieplicht was opgelegd om controle te hebben op de startdatum van de bindende beslissings- en uitvoeringstermijnen in dit hoofdstuk: die termijnen begonnen te lopen op de dag na de registratie (zie het bestaande artikel II.30).

Het nadeel van deze werkwijze was dat ze geen volledige rechtszekerheid bood aan de aanvrager omdat hij niet verplicht op de hoogte gesteld werd van de datum van registratie. Nochtans is het voor de aanvrager essentieel om te weten vanaf welke datum hij bijv. beroep kan instellen tegen het uitblijven van een beslissing (art. II.48, §1).

Als de aanvrager wilde weten of zijn aanvraag correct geregistreerd werd en op welke datum, moest hij op grond van artikel II.41, tweede lid, inzage vragen in de registratie van zijn eigen aanvraag.

Het versturen van een ontvangstmelding vermindert de administratieve lasten voor zowel de overheidsinstantie als de aanvrager, en aligneert de aanvraagprocedure voor toegang tot bestuursdocumenten op de procedure voor klachtenbehandeling (zie artikel II.80).

Bovendien wordt met de nieuwe werkwijze de verwerking van persoonsgegevens binnen de instantie vermeden.

Deze ontvangstmelding bevestigt meteen ook dat de aanvraag werd ingediend bij de juiste instantie. Als dat niet het geval is, is er geen ontvangstmelding maar een melding in de zin van art. II.40, §1, tweede lid, namelijk een melding dat het document wordt doorgestuurd naar de instantie die het document vermoedelijk bezit.

Net zoals vroeger moet de ontvangst zo snel mogelijk gemeld worden en uiterlijk binnen tien dagen. In de ontvangstmelding wordt uiteraard de datum van ontvangst van de aanvraag vermeld, en bij voorkeur ook de dag waarop de termijn voor het beantwoorden van de aanvraag verstrijkt, onder voorbehoud van toepassing van artikel II.43, §2 (nieuwe termijn van twintig kalenderdagen als om specificeren of vervollediging gevraagd werd) of artikel II.44, §1, tweede lid (verlenging van de behandelingstermijn tot veertig kalenderdagen).

Op de website zal een sjabloon voor ontvangstmelding ter beschikking worden gesteld.

De ontvangstmelding is een overbodige formaliteit als de aanvraag binnen tien dagen na ontvangst beantwoord kan worden. In dat geval is het antwoord tegelijkertijd te beschouwen als ontvangstmelding.

Artikel 12

Dit artikel wijzigt artikel II.43, §1, eerste lid

Artikel II.43, §1, eerste lid, wordt geherformuleerd om het in overeenstemming te brengen met het nieuwe artikel II.41: de verwijzing naar de registratie van de aanvraag wordt vervangen door de verwijzing naar de ontvangst van de aanvraag.

Artikel 13

Dit artikel vervangt artikel II.44, §3

De regel voor het recht op gebruik van een bestuursdocument dat verkregen werd na een openbaarheidsvraag wordt aangepast.

Het Bestuursdecreet bevat afzonderlijke procedures voor wie inzage of afschrift wil in een bestuursdocument (titel II, hoofdstuk 3) en voor wie een bestuursdocument wil hergebruiken (titel II, hoofdstuk 4). Dat kan ook niet anders omdat de uitoefening van de twee rechten geregeld worden in verschillende Europese richtlijnen (respectievelijk EG-Richtlijn 2003/4/EG van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en Richtlijn 2019/1024 van 20 juni 2019 inzake open data en het hergebruik van overheidsinformatie) die uiteenlopende uitgangspunten en voorschriften bevatten. Maar het onderscheid is voor burgers niet altijd duidelijk waardoor de combinatie van beide regelingen in de praktijk tot onduidelijkheid aanleiding geeft.

Daarom vestigde het bestaande artikel II.44, §3, de aandacht op het onderscheid: het verplichtte de instantie die een openbaarheidsverzoek inwilligde om in de beslissing uitdrukkelijk te vermelden dat die inwilliging geen toestemming inhoudt om de gevraagde bestuursdocumenten te hergebruiken.

Er is echter geen algemene consensus over welk "gebruik" van een bestuursdocument als "hergebruik" in de zin van artikel II.52 moet gekwalificeerd worden, en het blijkt in sommige gevallen overdreven formalistisch om aanvragers te verplichten een nieuwe aanvraag in te dienen en een nieuwe procedure te doorlopen als ze een document dat ze al gekregen hebben willen gebruiken, bijvoorbeeld om het te publiceren op het internet of in een krant.

Voor overheidsinformatie die "actief" openbaar werd gemaakt (bijvoorbeeld door publicatie op de website van de instantie) zonder dat daarbij voorbehoud werd gemaakt wat hergebruik betreft, werd er altijd al van uitgegaan dat deze informatie in principe in aanmerking komt voor onvoorwaardelijk hergebruik. (zie memorie van toelichting bij art. II.55: Doc VI Parl. 2017-2018, 1656/1, p. 92)

Bovendien is het zo dat men geen belang moet aantonen om toegang te krijgen tot een bestuursdocument, behalve als het bestuursdocument informatie van persoonlijke aard bevat (art II.40, §2). Dat betekent dat als een bestuursdocument "passief" (dus op aanvraag) openbaar wordt gemaakt, het openbaar zal moeten gemaakt worden aan iedereen die daarom verzoekt.

Daarom gaat de nieuwe regeling er van uit dat het recht op openbaarheid impliceert dat iedereen die conform de openbaarheidsregeling een bestuursdocument heeft verkregen, dat document mag gebruiken:

- als element (bewijsstuk, ...) in een geschil;
- op het publieke forum om zijn/haar visie op (het beleid, werking, ..., van) de overheid te illustreren.

Wat aansluit bij de dubbele doelstelling van het grondwettelijk recht op openbaarheid van bestuur (artikel 32 GW) en van het Verdrag van Aarhus, met name:

- de participatie van de burger aan het beleid bevorderen
- burger mogelijk maken om zijn rechten en belangen te beschermen tegen overheidsop treden.

In artikel II.44, §3, wordt daarom expliciet gesteld dat het gebruik van een bestuursdocument om andere grondrechten uit te oefenen, met name de vrijheid van meningsuiting en van informatie of de bescherming van rechten en belangen,

niet beschouwd wordt als "hergebruik" waarvoor een afzonderlijke aanvraag moet ingediend worden.

De verwijzing naar de grondrechten impliceert dat de grenzen die aan de uitoefening daarvan gesteld worden, bijvoorbeeld de regels in verband met bescherming van de persoonlijk levenssfeer, verbod op laster en eerroof, intellectuele eigendom, bescherming openbare veiligheid, ..., moeten gerespecteerd worden.

De aanvrager kan het afschrift alleen gebruiken voor andere commerciële of niet-commerciële doeleinden conform de voorwaarden, vermeld in hoofdstuk 4. Voor alle andere vormen van gebruik die wel beschouwd worden als "hergebruik" moet bijgevolg wel een afzonderlijke aanvraag gedaan worden conform de artikelen II.52 e.v. van het Bestuursdecreet.

Voor de duidelijkheid en om de aanvraagprocedure nog beter te faciliteren, zal de Vlaamse overheid op de centrale website een "gezamenlijk" aanvraagformulier ter beschikking stellen, waarbij sommige vragen alleen moeten beantwoord worden als hergebruik, voor andere doeleinden dan de in artikel II.44, §3, vermelde doeleinden, gevraagd wordt.

In het tweede lid wordt een uitzondering ingeschreven voor de informatie van persoonlijk aard. De toegang tot een document dat informatie van persoonlijke aard bevat mag/moet, conform art. II.40, §3, tweede lid, openbaar gemaakt ten aanzien van personen die een "rechtstreeks en persoonlijk belang" aantonen, maar mag niet publiek mag gemaakt worden voor iedereen.

Informatie van persoonlijke aard is informatie die betrekking heeft op een beoordeling of een waardeoordeel of die de beschrijving van een gedrag bevat van een bij name genoemd of een gemakkelijk identificeerbare natuurlijke persoon.

Deze uitzonderingssituatie wordt in principe ook al beschermd door de grenzen van het recht op vrije meningsuiting maar wordt hier voor alle duidelijkheid toch geëxpliciteerd.

Als de aanvrager een persoonlijk belang heeft bij de openbaarmaking, is de kans groot dat hij openbaarmaking vraagt met het oog op de bescherming van zijn eigen rechten en belangen. Dat gebruik wordt uiteraard niet verboden.

Artikel 14

Dit artikel wijzigt artikel II.46, derde lid

De verplichting voor de instantie om bij een negatieve beslissing (niet-inwilliging van de aanvraag) contact op te nemen met de betrokkene om te vragen of de aanvrager alsnog toegang kan krijgen tot het gevraagde bestuursdocument wordt uitgebreid tot de situatie waarin een bestuursdocument persoonlijke beleidsopvattingen bevat ten behoeve van intern beraad.

De nieuwe uitzonderingsgronden van artikel II.34, 7°, en artikel II.36, §1, tweede lid, 12°, zijn immers slechts voorwaardelijk: ze gelden niet als de auteur van de beleidsopvattingen met de openbaarmaking instemt.

Artikel 15

Dit artikel wijzigt artikel II.47, §3, eerste lid

Het artikel wordt aangepast aan de vervanging van de registratieplicht door de verplichting om de ontvangst van de aanvraag te bevestigen: zie toelichting bij artikel 11.

Artikel 16

Dit artikel vervangt artikel II.48, §1, derde lid, en artikel II.48, §2

Punt 1° van dit artikel past de formulering van de beroepstermijn aan. De bestaande formulering zorgde voor onduidelijkheid vanwege een (schijnbare) tegenstrijdigheid tussen het derde lid van artikel II.48, §1, waarin gesteld wordt dat de beroepstermijntermijn 30 dagen is na het verstrijken van de behandelingstermijn in eerste aanleg als er geen beslissing verstuurd is, en het vijfde lid van artikel II.48, §1, waarin gesteld wordt dat de beroepstermijn geen aanvang neemt als er geen beslissing verstuurd is.

De situatie die in het derde lid bedoeld wordt, is de situatie waarin de instantie wel een beslissing verstuurt waarin ze de aanvraag geheel of gedeeltelijk inwilligt, maar deze beslissing niet uitvoert binnen de behandelingstermijn van 20 kalenderdagen, eventueel verlengd tot 40 kalenderdagen.

De bepaling wordt geherformuleerd zodat dat helderder wordt.

Punt 2° van dit artikel past de inhoud van het beroepsdossier aan, om het in overeenstemming te brengen met artikel II.40, §2, eerste lid, waarin de inhoud van het aanvraagdossier (in eerste aanleg) geregeld wordt: de verplichte vermelding van de naam en het postadres van de indiener worden toegevoegd.

Artikel 17

Dit artikel vervangt artikel II.49

De registratieplicht wordt, net zoals in eerste aanleg, vervangen door een verplichting om de ontvangst te bevestigen: zie toelichting bij artikel 11.

Voor de melding van het beroep aan de overheidsinstantie die de betwiste beslissing nam, wordt dezelfde termijn gehanteerd als voor de ontvangstmelding aan de indiener. Er wordt benadrukt dat de beroeper en de betrokken beroepsinstantie op hetzelfde ogenblik in kennis worden gesteld van een ingesteld beroep.

Artikel 18

Dit artikel wijzigt het derde lid van artikel II.50, §1, en voegt een vierde lid toe

Net zoals in eerste aanleg wordt ook de verplichting voor de beroepsinstantie om contact op te nemen met de betrokkene in de situatie waarin een bestuursdocument persoonlijke beleidsopvattingen bevat ten behoeve van intern beraad: zie toelichting bij artikel 14.

Voor de beroepsprocedure wordt, parallel met de procedure in eerste aanleg (art. II.42 en II.43, §2) de mogelijkheid ingeschreven om specificatie of vervollediging te vragen, met opschorting van de behandelingstermijn zolang die specificatie of vervollediging achterwege blijft.

Artikel II.33, 1°, samen gelezen met art. II.42 (of art. II.47, §3, tweede lid, als het om een aanvraag tot verbetering gaat) schrijft voor dat een instantie een aanvraag kan afwijzen omdat ze te algemeen geformuleerd is of kennelijk onredelijk, op voorwaarde dat de aanvrager eerst gevraagd wordt om zijn aanvraag te specificeren of te vervolledigen.

Als in deze situatie een beroep wordt ingesteld tegen een afwijzende beslissing en de betrokken instantie had geen vraag tot specificatie/vervollediging gesteld, dan moet vermeden worden dat de beroepsinstantie alleen om die reden het ingestelde beroep als gegrond zou moeten beschouwen, waarna de aanvrager zich opnieuw tot de betrokken instantie moet richten en zo riskeert van het kastje naar de muur gestuurd te worden. Daarom wordt nu voorzien dat de beroepsinstantie in die situatie zelf ook die specificatie of vervollediging kan vragen aan de aanvrager en zo kan ze eventueel zelf de openbaarmaking of verbetering toestaan als de aanvraag na specificatie/vervollediging niet meer onredelijk/te algemeen is.

Tot nu toe was er voor de beroepsprocedure geen termijnverlenging voorzien als er bijkomende specificatie/vervollediging gevraagd wordt. De beroepsinstantie zou eventueel tot termijnverlenging kunnen beslissen conform art. II.50, §1, tweede lid, maar het is transparanter en efficiënter om (naar analogie met eerste aanleg) de termijnverlenging te koppelen aan de snelheid waarmee de indiener de specificatie/aanvulling bezorgt.

Afdeling 5. Wijzigingen van hoofdstuk 4 van titel II van het bestuursdecreet, wat betreft open data en hergebruik van overheidsinformatie

Artikel 19

In titel II van het Bestuursdecreet wordt het opschrift van hoofdstuk 4 vervangen door het opschrift dat ook in de PSI-richtlijn wordt gehanteerd, namelijk: "Open data en hergebruik van overheidsinformatie".

Artikel 20

In paragraaf 1 van artikel II.53 van het Bestuursdecreet wordt punt 5° toegevoegd. Conform de PSI-richtlijn gelden de regels met betrekking tot het hergebruik van overheidsinformatie voortaan ook voor bepaalde documenten van overheidsondernemingen actief in de nuts- en transportsector. Het gaat hierbij om overheidsondernemingen die actief zijn in de gebieden, vermeld in artikel 95 tot en met 102 van de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten, optreden als exploitant van openbare diensten op grond van artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1370/2007 betreffende het openbaar personenvervoer per spoor en over de weg, als luchtvaartmaatschappij openbare dienstverplichtingen vervullen op grond van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 1008/2008 inzake gemeenschappelijke regels voor de exploitatie van luchtdiensten in de Gemeenschap of als reder openbare diensten verrichten op grond van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 3577/92 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de Lid- Staten (cabotage in het zeevervoer).

In paragraaf 2, 3°, van artikel II.53 van het Bestuursdecreet wordt verduidelijkt dat de regels met betrekking tot hergebruik van overheidsinformatie niet van toepassing zijn op bestuursdocumenten of onderdelen ervan waarvoor de toegang is beperkt of uitgesloten op basis van de geldende bepalingen die de toegang tot bestuursdocumenten nader regelen. Geldende toegangsregelingen kunnen betrekking hebben op in de PSI-richtlijn onder artikel 1, lid 2, d), e), f) en h) vermelde uitzonderingsgronden. Artikel 1, lid 3, van de PSI-richtlijn vermeldt expliciet dat de richtlijn voortbouwt op de bestaande toegangsregelingen en deze onverlet laat. Ook wanneer bij openbaarmaking van informatie van persoonlijke aard de toegang niet uitgesloten is maar beperkt, geldt dat deze gegevens niet voor hergebruik in aanmerking komen.

In paragraaf 2, 5°, van artikel II.53 van het Bestuursdecreet wordt verduidelijkt dat bestuursdocumenten in het bezit van onderwijsinstellingen van het secundair of

lager niveau, en, in het geval van alle andere onderwijsinstellingen, andere bestuursdocumenten dan onderzoeksgegevens niet voor hergebruik in aanmerking komen. Onderzoeksgegevens komen wel voor hergebruik in aanmerking, voor zover de gegevens met overheidsmiddelen zijn gefinancierd en openbaar gemaakt via een institutionele of thematische databank.

Naar analogie met de definitie voor 'bestuursdocumenten' in het Bestuursdecreet (zie artikel I.4, 3°) wordt in paragraaf 2, 4°, 5° en 6°, van artikel II.53 de formulering aangepast waarbij het telkens gaat over bestuursdocumenten in het bezit van overheidsinstanties. Met deze herformulering sluit de decreetgever zich volkomen aan bij de draagwijdte van het begrip 'bestuursdocument', zoals dit ook wordt gehanteerd in artikel 32 van de Grondwet. Dat houdt dus in dat informatie waarover een overheidsinstantie juridisch 'beschikt', maar die niet feitelijk in zijn bezit heeft, wel onder het toepassingsgebied blijft vallen.

Paragraaf 2, 9°, van artikel II.53 van het Bestuursdecreet geeft aan welke documenten van overheidsondernemingen niet voor hergebruik in aanmerking komen. Het betreft gegevens geproduceerd buiten de context van de levering van diensten van algemeen belang of gegevens die verband houden met activiteiten die rechtsreeks blootstaan aan concurrentie en niet vallen onder de aanbestedingsregels op grond van artikel 116 van de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten.

Conform de PSI-richtlijn gelden de regels met betrekking tot het hergebruik van overheidsinformatie voortaan ook voor onderzoeksgegevens, voor zover geheel of gedeeltelijk gefinancierd met overheidsmiddelen en openbaar gemaakt via een institutionele of thematische databank. Indien aan beide voorwaarden voldaan is, worden deze onderzoeksgegevens conform paragraaf 3 van artikel II.53 van het Bestuursdecreet beschouwd als bestuursdocumenten voor toepassing van titel II, hoofdstuk 4, van het Bestuursdecreet. In lijn met overweging 28 van de richtlijn moet bij hergebruik van deze onderzoeksgegevens onder meer rekening gehouden worden met rechtmatige handelsbelangen, activiteiten inzake kennisoverdracht en reeds bestaande intellectuele eigendomsrechten.

Artikel 21

Naar analogie met titel II, hoofdstuk 3, van het Bestuursdecreet wordt in artikel II.53/1 van het Bestuursdecreet welke personeelsleden van lokale overheden beslissen over een aanvraag tot hergebruik, onverminderd delegatie. Voor gemeenten, districten en OCMW beslist de algemeen directeur, voor de provincies beslist de griffier, voor de polders en watering en besturen van erkende kerk- of geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten beslist hun voorzitter.

Artikel 22

Om onduidelijkheden en misverstanden ten nadele van burger uit te sluiten wordt in artikel II.53/2 van het Bestuursdecreet bepaald dat beslissing- en uitvoeringstermijnen voortaan ingaan op de dag nadat de aanvraag is ontvangen. De termijnen verstrijken om 24 uur van de laatste dag.

Artikel 23

In artikel II.54, 6° t.e.m. 8°, van het Bestuursdecreet worden nieuwe definities toegevoegd voor achtereenvolgens 'modelllicentie', 'onderzoeksgegevens' en 'hoogwaardige datasets'. Deze nieuwe definities zijn overgenomen uit de PSI-richtlijn, 'modelllicentie' heeft exact dezelfde betekenis als 'standaardlicentie' in de richtlijn. Aanvullend is aan de hand van artikel II.54, 9° en 10°, respectievelijk een definitie opgenomen voor 'API' en 'richtlijn (EU) 2019/1024'. De definitie voor API is gebaseerd op overweging 32 bij de richtlijn.

Artikel 24

In het tweede lid van artikel II.55 van het Bestuursdecreet wordt 'overheidsondernemingen' toegevoegd aangezien zij net als bibliotheken, musea en archiefinstellingen een afwijkend regime volgen. Zij bepalen autonoom of het hergebruik van die bestuursdocumenten is toegestaan en onder welke voorwaarden. Deze afwijking is gebaseerd op artikel 3, lid 2, van de PSI-richtlijn en wordt nader toelicht in overweging 26 bij de richtlijn.

Artikel 25

Als algemeen principe geldt dat overheidsinstanties gegevens die voor hergebruik in aanmerking komen ter beschikking stellen volgens het principe 'open by design' en 'open by default'. Open data als concept heeft betrekking op gegevens in een open formaat die door iedereen voor alle doeleinden vrij gebruikt, hergebruikt en gedeeld kunnen worden. Het open data beleid van de Vlaamse Regering, dat brede beschikbaarheid en hergebruik van overheidsinformatie al dan niet voor commerciële doeleinden en met minimale of geen juridische, technische of financiële beperkingen aanmoedigt en het circuleren van informatie zowel voor burgers als bedrijven bevordert, kan een belangrijke rol spelen in het bevorderen van het maatschappelijk engagement en het op gang brengen en bevorderen van de ontwikkeling van nieuwe diensten die gebaseerd zijn op nieuwe manieren om dergelijke informatie te combineren en in te zetten. In lijn met overweging 16 bij de richtlijn moet hierbij uiteraard rekening gehouden worden met onder meer bescherming van doelstellingen van algemeen belang, zoals openbare veiligheid, en de bescherming van persoonsgegevens.

Artikel 26

Dynamische gegevens worden voortaan onmiddellijk nadat ze zijn verzameld ter beschikking gesteld via passende 'Application Programming Interfaces' (API's), tenzij dit de financiële en technische mogelijkheden van een overheidsinstantie zou overstijgen. In het laatste geval worden die dynamische gegevens voor hergebruik ter beschikking gesteld binnen een termijn of met tijdelijke technische beperkingen die het economisch en sociaal potentieel niet onnodig in het gedrang brengen. Aanvullend kunnen dynamische gegevens ook in de vorm van een bulksgewijze download voor hergebruik ter beschikking gesteld worden.

In artikel II.58/2, laatste lid wordt een definitie voor 'dynamische gegevens' toegevoegd. Deze definitie is overgenomen uit de PSI-richtlijn.

Artikel 27

Overheidsinstanties kunnen het recht van een fabrikant van een databank ('sui generis databankenrecht') niet inroepen om het hergebruik tegen te gaan of te beperken.

Artikel 28

Vergoedingen blijven in regel beperkt tot marginale kosten voor vermenigvuldiging, verstrekking en verspreiding. Indien van toepassing kunnen voortaan ook marginale kosten voor de anonimisering van persoonsgegevens en voor maatregelen ter bescherming van commercieel vertrouwelijke informatie in rekening gebracht worden. De praktijk leert dat Vlaamse overheidsinstanties er zo goed als altijd voor kiezen gegevens kosteloos voor hergebruik aan te bieden.

Overheidsondernemingen kunnen, net als overheidsinstanties die verplicht zijn inkomsten te genereren om een aanzienlijk deel van de kosten voor de uitvoering van hun publieke taken te dekken, openbare musea, bibliotheken en archiefinstellingen hogere vergoedingen vragen. Geen vergoeding vragen mag uiteraard ook.

In het derde lid van artikel II.59 van het Bestuursdecreet wordt toegevoegd dat, indien hogere vergoedingen gevraagd worden, voortaan bij de berekening van de bovengrens van de totale inkomsten voor een bepaalde berekeningsperiode rekening mag gehouden worden met de kosten voor de opslag van gegevens. In het derde en vierde lid van hetzelfde artikel wordt bovendien toegevoegd dat, indien van toepassing, ook rekening mag gehouden worden met de kosten voor anonimisering van persoonsgegevens en maatregelen ter bescherming van commercieel vertrouwelijke informatie.

De PSI-richtlijn legt Vlaamse overheidsinstanties op om dynamische overheidsinformatie en hoogwaardige datasets beschikbaar te maken via passende API's en in de vorm van een bulksgewijze download. Bij hoogwaardige datasets moet dit onmiddellijk gebeuren, maar bij dynamische overheidsinformatie mag de beschikbaarheid via API's worden uitgesteld indien de onmiddellijke beschikbaarheid de financiële en technische mogelijkheden van het openbare lichaam zou overstijgen. Bij hoogwaardige datasets moet dit bovendien volledig kosteloos zijn, en voor dynamische gegevens kan een vergoeding gevraagd die niet hoger mag zijn dan de marginale kosten.

Bij niet-hoogwaardige datasets kan een vergoeding dus wel, aan marginale kostprijs en onafhankelijk van aanbieding via API of als download. De marginale kosten waarmee rekening mag worden gehouden hebben betrekking op "de vermenigvuldiging, verstrekking en verspreiding van documenten, evenals voor de anonimisering van persoonsgegevens en voor maatregelen ter bescherming van commercieel vertrouwelijke informatie". Het is denkbaar dat minstens sommige van deze factoren resulteren in andere marginale kosten bij statische downloads dan bij API's. Indien men kan aantonen dat de kostprijs per gebruiker noemenswaardig verschilt omwille van het gegeven dat de data worden aangeboden via een API (en niet als een statische download), dan kan een prijsverschil worden verantwoord, of zelfs het gegeven dat statische downloads gratis zijn, en API's niet.

Volledigheidshalve wordt herhaald dat de beperking tot marginale kosten niet verplicht is voor: openbare lichamen die verplicht zijn inkomsten te genereren om een aanzienlijk deel van de kosten van de uitoefening van hun openbare taken te dekken, bibliotheken (met inbegrip van universiteitsbibliotheken), musea en archiefinstellingen en overheidsondernemingen.

Samenvattend kan dus worden gesteld dat het aanrekenen van een andere kostprijs voor een API dan voor een statische download, die beiden dichtbij nul zouden moeten zijn, wellicht zeer uitzonderlijk zal blijven, vermits het marginale kostencriterium de prijszetting beperkt tot "hetgeen is vereist om de documenten te vermenigvuldigen en deze aan één extra hergebruiker te verstrekken", zoals de richtsnoeren van de Europese Commissie¹⁶ vermelden.

Aan artikel II.59 wordt een vijfde lid toegevoegd met definities voor 'redelijk rendement op investeringen' en 'anonimisering van persoonsgegevens'. Deze definities zijn overgenomen uit de PSI-richtlijn.

Artikel 29

Paragraaf 1 van artikel II.61 van het Bestuursdecreet bevat voortaan de algemene principes m.b.t. de voorwaarden voor het hergebruik van overheidsinformatie. Conform de PSI-richtlijn mag hergebruik niet onderworpen zijn aan voorwaarden, tenzij de voorwaarden objectief, evenredig en niet discriminerend zijn en gerechtvaardigd worden door een doel van algemeen belang.

Paragraaf 1/1 voorziet in één of meerdere door de Vlaamse Regering vastgestelde modellicenties met de voorwaarden voor hergebruik.

Paragraaf 2 wordt opgeheven aangezien de inhoud is opgenomen in paragraaf 1.

Paragraaf 3 geeft aan dat een overheidsinstantie toestemming kan geven voor onvoorwaardelijk hergebruik of gebruik kan maken van één van de modellicenties zoals vermeld in paragraaf 1/1.

Artikel 30

De Vlaamse Regering stelt een lijst vast met overheidsinstanties die verplicht zijn inkomsten te genereren om een aanzienlijk deel van de kosten voor de uitvoering van hun publieke taken te dekken. Deze lijst wordt online bekend gemaakt.

Er wordt bovendien voorzien in een uniek toegangspunt voor het ter beschikking stellen van voor hergebruik beschikbare datasets, in formaten die toegankelijk gemakkelijk vindbaar en elektronisch herbruikbaar zijn ('open data'). Het Vlaams open data portaal¹⁷ bij het agentschap Informatie Vlaanderen (opendata.vlaanderen.be) zal concreet invulling geven aan het uniek toegangspunt voor open data in Vlaanderen.

Artikel 31

In titel II, hoofdstuk 4, van het Bestuursdecreet wordt een afdeling 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt: "Afdeling 2/1. Onderzoeksgegevens".

Artikel 32

Conform artikel II.62/1 van het Bestuursdecreet worden onderzoeksgegevens, vermeld in artikel II.53, §3, voor hergebruik ter beschikking gesteld volgens het beginsel 'open by default' en in overeenstemming met de FAIR-principes¹⁸

¹⁶ Mededeling van de Commissie — Richtsnoeren inzake aanbevolen standaardlicenties, datasets en kostentoerekening voor het hergebruik van documenten, OJ C 240, 24.7.2014;

zie [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX:52014XC0724\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX:52014XC0724(01))

¹⁷ <https://opendata.vlaanderen.be>

¹⁸ <https://www.go-fair.org/fair-principles/>

(onderzoeksgegevens zijn 'vindbaar', 'toegankelijk', 'interoperabel' en 'herbruikbaar'). Daarbij wordt rekening gehouden met intellectuele eigendomsrechten, bescherming en vertrouwelijkheid van persoonsgegevens, beveiliging en rechtmatige handelsbelangen in overeenstemming met het beginsel 'as open as possible, as closed as necessary'.

Artikel 33

Conform artikel II.62/2 van het Bestuursdecreet is hergebruik van onderzoeksgegevens met behoud van de toepassing van artikel II.53, §3, en II.62/1 kosteloos voor de gebruiker.

Artikel 34

In titel II, hoofdstuk 4, van hetzelfde decreet wordt een afdeling 2/2 ingevoegd, die luidt als volgt: "Afdeling 2/2. Hoogwaardige datasets".

Artikel 35

Conform artikel II.62/3 van het Bestuursdecreet zal de Europese Commissie aan de hand van een uitvoeringshandeling ('implementing act') een lijst met hoogwaardige datasets en bijhorende bepalingen vaststellen conform artikel 14, eerste lid, van de PSI-richtlijn. Bijhorende bepalingen kunnen betrekking hebben op de publicatie en het hergebruik van hoogwaardige datasets, de voorwaarden betreffende het hergebruik, de formaten van data en metadata en de technische regelingen voor de verspreiding ervan. Hoogwaardige datasets worden in een machinaal leesbaar formaat en aan de hand van API's voor hergebruik ter beschikking gesteld. Aanvullend kunnen hoogwaardige datasets ook in de vorm van bulksgewijze downloads voor hergebruik ter beschikking gesteld worden. De Vlaamse Regering kan in dit verband nadere bepalingen vastleggen.

Artikel 36

Conform artikel II.62/4 van het Bestuursdecreet is hergebruik van de hoogwaardige datasets, vermeld in artikel II.62/3, kosteloos voor de gebruiker.

Artikel 37

Conform artikel II.62/5 van het Bestuursdecreet dienen hoogwaardige datasets kosteloos voor hergebruik ter beschikking te zijn, tenzij, ten eerste, voor specifieke datasets in het bezit van overheidsondernemingen indien dit aanleiding zou geven tot marktverstoring.

Artikel 38

Conform artikel II.62/6 van het Bestuursdecreet dienen hoogwaardige datasets kosteloos voor hergebruik ter beschikking te zijn, tenzij, ten tweede, voor hoogwaardige datasets van musea, bibliotheken (met inbegrip van bibliotheken van instellingen voor hoger onderwijs) en archiefinstellingen.

Artikel 39

Conform artikel II.62/7 van het Bestuursdecreet dienen hoogwaardige datasets kosteloos voor hergebruik ter beschikking te zijn, tenzij, ten derde, voor hoogwaardige datasets van overheidsinstanties die verplicht zijn inkomsten te genereren om een aanzienlijk deel van de kosten voor de uitvoering van hun publieke taken te dekken. In voorkomend geval geldt de uitzondering enkel indien

kosteloze terbeschikkingstelling een significant effect zou hebben op de begroting van de betrokken overheidsinstanties en voor een maximale duur van twee jaar.

Artikel 40

Conform de PSI-richtlijn bepaalt artikel II.62/8 van het Bestuursdecreet dat, om administratieve lasten te vermijden, afdeling 3 van titel II, hoofdstuk 4, van het Bestuursdecreet niet van toepassing op overheidsondernemingen enerzijds en onderwijsinstellingen, onderzoeksinstellingen en organisaties die onderzoek financieren, voor zover bestuursdocumenten betrekking hebben op onderzoeksgegevens, anderzijds. Voor deze bestuursdocumenten moet de aanvraagprocedure bijgevolg niet gevolgd worden. Onderzoeksgegevens komen immers slechts voor hergebruik in aanmerking voor zover geheel of gedeeltelijk gefinancierd met overheidsmiddelen en reeds openbaar gemaakt via een institutionele of thematische databank.

Artikel 41

In artikel II.63 van het Bestuursdecreet wordt de verwijzing naar artikel II.40 uit titel II, hoofdstuk 3, van het Bestuursdecreet geschrapt. Omwille van een betere leesbaarheid wordt titel II, hoofdstuk 4, afdeling 3 van het Bestuursdecreet aangevuld met autonome bepalingen die de aanvraagprocedure voor hergebruik van overheidsinformatie regelen. Hierbij is gekozen voor een aanpak die zoveel als mogelijk afgestemd is op de praktijk voor het behandelen van aanvragen m.b.t. openbaarheid van bestuur. Een aanvraag tot hergebruik wordt ingediend per brief, e-mail of, in voorkomend geval, webformulier bij de overheidsinstantie die het bestuursdocument bezit.

In artikel II.63, eerste lid, 4°, wordt gemotiveerd waarom bij een aanvraag een beschrijving van het beoogde hergebruik moet worden opgegeven. Op basis van het beoogd hergebruik kan een overheidsinstantie oordelen of ze de nodige rechten heeft om hergebruik toe te staan.

Naar analogie met titel II, hoofdstuk 3, van het Bestuursdecreet wordt een tweede lid toegevoegd voor het geval de aanvraag wordt ingediend bij een overheidsinstantie die het gevraagde bestuursdocument niet bezit. Deze bepaling is afgestemd op de praktijk voor het behandelen van aanvragen m.b.t. openbaarheid van bestuur.

Artikel 42

In artikel II.64 van het Bestuursdecreet wordt de verwijzing naar artikel II.41, II.42 en II.43 uit titel II, hoofdstuk 3, van het Bestuursdecreet geschrapt. Omwille van een betere leesbaarheid wordt titel II, hoofdstuk 4, afdeling 3 van het Bestuursdecreet aangevuld met autonome bepalingen die de aanvraagprocedure voor hergebruik van overheidsinformatie regelen. Hierbij is gekozen voor een aanpak die zoveel als mogelijk afgestemd is op de praktijk voor het behandelen van aanvragen m.b.t. openbaarheid van bestuur.

De overheidsinstantie die een aanvraag tot hergebruik ontvangt, bevestigt de ontvangst uiterlijk binnen een termijn van tien kalenderdagen, voor zover de aanvraag binnen die termijn nog niet is beantwoord. De praktijk waarbij een overheidsinstantie de aanvraag noteert in een register wordt verlaten.

Om onduidelijkheden en misverstanden ten nadele van burger uit te sluiten gaan in overeenstemming met artikel II.53/2 de beslissings- en uitvoeringstermijnen voortaan in op de dag nadat de aanvraag is ontvangen.

Artikel 43

Naar analogie titel II, hoofdstuk 3, van het Bestuursdecreet wordt een artikel II.64/1 toegevoegd voor het geval de aanvraag kennelijk onredelijk is of op een te algemene wijze geformuleerd. De overheidsinstantie motiveert een verzoek aan de aanvrager, uiterlijk binnen een termijn van twintig kalenderdagen, om zijn aanvraag te specificeren of te vervolledigen en geeft, indien mogelijk, aan welke bijkomende gegevens nodig zijn. Deze bepaling is afgestemd op de praktijk voor het behandelen van aanvragen m.b.t. openbaarheid van bestuur.

Artikel 44

Naar analogie titel II, hoofdstuk 3, van het Bestuursdecreet wordt een artikel II.64/2 toegevoegd met de termijnen voor de behandeling van een aanvraag m.b.t. hergebruik van overheidsinformatie.

De overheidsinstantie onderzoekt of de aanvraag ingewilligd kan worden met inachtneming van de bepalingen van titel II, hoofdstuk 4, van het Bestuursdecreet. De aanvraag wordt zo snel mogelijk en uiterlijk binnen een termijn van twintig kalenderdagen per brief, per e-mail of, in voorkomend geval, per webformulier beantwoord. Bij de kennisgeving van de beslissing wordt vermeld dat beroep kan ingesteld worden bij de beroepsinstantie, vermeld in artikel III.90 van het Bestuursdecreet.

Als de aanvraag kennelijk onredelijk is of op een te algemene wijze geformuleerd is, begint een nieuwe termijn van twintig kalenderdagen te lopen vanaf het moment dat de aanvrager zijn aanvraag gespecificeerd of vervolledigd heeft.

Als de overheidsinstantie oordeelt dat ze de aanvraag moeilijk tijdig kan toetsen aan de uitzonderingen deelt ze mee aan de aanvrager dat de termijn van twintig kalenderdagen verlengd wordt tot een termijn van veertig kalenderdagen en vermeldt ze de redenen voor het uitstel.

Artikel 45

In artikel II.66, §1, van het Bestuursdecreet worden de verwijzingen naar respectievelijk artikel II.43, §1, en artikel II.43, §3, geschrapt en telkens vervangen door een verwijzing naar artikel II.64/2 met de termijnen voor de behandeling van een aanvraag m.b.t. hergebruik van overheidsinformatie.

Artikel 46

Artikel II.68 van het Bestuursdecreet wordt aangepast op basis van artikel 12 van de PSI-richtlijn. Als een exclusief recht noodzakelijk is om een dienst van algemeen belang te verlenen, moeten exclusiviteitsregelingen die op of na 16 juli 2019 gesloten zijn minstens twee maanden voor hun inwerkingtreding openbaar worden gemaakt. De uiteindelijke regelingen zijn bovendien transparant en worden ook online beschikbaar gemaakt.

Overeenkomsten die, zonder expliciet in de toekenning van exclusiviteitsrechten te voorzien, hergebruik door andere partijen beperken worden minstens twee maanden voor inwerkingtreding online bekendgemaakt en regelmatig geëvalueerd. Ook de uiteindelijke regelingen zelf worden online bekend gemaakt.

In artikel II.68, §4/1, wordt bovendien een definitie toegevoegd voor 'derde partij'. Deze definitie is overgenomen uit de PSI-richtlijn.

Door overheidsondernemingen gesloten exclusiviteitsregelingen die al bestaan op 16 juli 2019 en die niet voor een uitzondering in aanmerking komen, worden aan het eind van het contract of uiterlijk op 17 juli 2049 beëindigd.

Artikel 47

Ook titel II, hoofdstuk 4, afdeling 5 van het Bestuursdecreet m.b.t. de beroepsprocedure wordt aangepast in overeenstemming met titel II, hoofdstuk 3, van het Bestuursdecreet. In paragraaf 1, eerste lid, van artikel II.69, van het Bestuursdecreet wordt opgenomen dat – net als in het hoofdstuk m.b.t. toegang tot bestuursdocumenten / openbaarheid van bestuur – beroep kan ingediend worden tegen: 1° een beslissing over een aanvraag; 2° het uitblijven van een beslissing nadat de termijn waarbinnen de beslissing moest worden genomen, verstreken is en 3° een onwillige uitvoering van een beslissing. Een beslissing over een aanvraag kan onder meer betrekking hebben op een (gedeeltelijke) afwijzing op basis van artikel II.53, §2, het bedrag van de vergoeding voor het hergebruik of de voorwaarden voor het hergebruik. Verder kan ook beroep worden ingesteld tegen het niet naleven van beslissings- en uitvoeringstermijnen.

In paragraaf 2, eerste lid, wordt verduidelijkt vanaf wanneer de termijn voor het indienen van een beroep begint te lopen. De termijn gaat in 1° als beroep wordt ingesteld tegen de beslissing over de aanvraag: op de dag nadat de beslissing verstuurd is, 2° als beroep wordt ingesteld tegen de niet-uitvoering van een beslissing: op de dag nadat die termijn verstreken is.

In paragraaf 2, tweede lid, wordt de verwijzing naar "artikel II.43, §1, derde lid" vervangen door "artikel II.64/2, §1, derde lid".

In paragraaf 3 wordt vermeld dat het beroep volgende informatie bevat: 1) de voor- en achternaam van de indiener, 2) het adres van de indiener, 3) een afschrift van de oorspronkelijke aanvraag en 4) een afschrift van de beslissing waartegen beroep wordt ingesteld, als er een beslissing is genomen. Als het beroep onvolledig is, wordt de behandelingstermijn opgeschort tot de beroepsinstantie in het bezit is van de vereiste informatie.

Artikel 48

De beroepsinstantie bevestigt de ontvangst van het beroep zo snel mogelijk en uiterlijk binnen een termijn van tien kalenderdagen. De praktijk waarbij een beroep in een register wordt genoteerd, wordt verlaten.

De beroepsinstantie brengt de betrokken overheidsinstantie tegelijkertijd op de hoogte van het ingestelde beroep.

Artikel 49

In paragraaf 2 van artikel II.71 van het Bestuursdecreet wordt toegevoegd dat een verlenging van de termijn met vijftien kalenderdagen ook mogelijk is indien de beroepsinstantie oordeelt dat ze de aanvraag moeilijk tijdig kan toetsen aan de bepalingen met betrekking tot het vragen van vergoedingen of aan de voorwaarden voor het hergebruik.

Er wordt een paragraaf 3 toegevoegd die bepaalt dat, als de oorspronkelijke aanvraag tot hergebruik werd afgewezen omdat ze kennelijk onredelijk is of op een te algemene wijze geformuleerd zonder dat de overheidsinstantie om specificatie of vervollediging heeft gevraagd, de beroepsinstantie zelf de aanvrager kan verzoeken om zijn aanvraag te specificeren of te vervolledigen. De termijn van

dertig kalenderdagen begint in dat geval te lopen vanaf het moment dat de aanvrager zijn aanvraag gespecificeerd of vervolledigd heeft.

Afdeling 6. Wijzigingen van afdeling 5 van hoofdstuk 2 van titel III van het bestuursdecreet, wat betreft de vrijwaring van de strategische belangen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Artikel 50

Dit artikel wijzigt artikel III.59

Het toepassingsgebied "ratione personae" van de regeling voor vrijwaring van strategische belangen wordt ingeperkt: met de schrapping van de zinsnede in 3° c) 1) wordt vermeden dat private rechtspersonen die voor meer dan 50% gesubsidieerd worden door de overheid, maar die verder niet bestuurd worden door de overheid of onder bestuurlijk toezicht staan van de overheid, onder het toepassingsgebied van deze maatregel van bijzonder bestuurlijk toezicht zouden vallen.

Instellingen die voor meer dan 50% gefinancierd worden door middel van kapitaalparticipatie van overheidsinstanties, zoals bijvoorbeeld de Vlaamse overheid of lokale overheden, zullen in de meeste gevallen onder het toepassingsgebied blijven omdat kapitaalparticipatie meestal vertaald wordt in vertegenwoordiging in de raad van bestuur, wat in punt c) 2) geregeld wordt.

Artikel 51

Dit artikel wijzigt artikel III.60

Het mechanisme van artikel III.60 wordt verfijnd op volgende punten:

- 1° de maatregel kan niet toegepast worden t.a.v. natuurlijke personen of rechtspersonen die gevestigd zijn in een EU-lidstaat of in een andere staat van de Europese Economische Ruimte;
- 2° de mogelijkheid van de Vlaamse Regering om een rechtshandeling te schorsen wordt toegevoegd, naast de mogelijkheid tot nietigverklaring of buiten toepassing verklaring.

Door de vervanging van de woorden "buitenlandse natuurlijke personen of rechtspersonen" door de zinsnede "natuurlijke personen of rechtspersonen die niet gevestigd zijn in een lidstaat van de Europese Unie of in een andere staat van de Europese Economische Ruimte," wordt vermeden dat een toepassing van deze maatregel van bijzonder bestuurlijk toezicht in strijd zou kunnen komen met het vrij verkeer van kapitaal en de vrijheid van vestiging, zoals gevrijwaard door het EU-recht.

Met de toevoeging van het concept 'schorsen', dat voor de toekomst geldt maar een tijdelijk karakter heeft, wordt een extra instrument toegevoegd aan deze maatregel van bijzonder bestuurlijk toezicht, dit ter aanvulling van de 'vernietiging' die 'ex tunc' of met terugwerkende kracht geldt, en van de buitentoepassingsverklaring, die eveneens een toekomstige werking heeft, maar dan van onbepaalde duur. Hiermee kan de Vlaamse regering beter of nauwer aansluiten bij de vereisten van de feitelijke situatie die een bedreiging voor de strategische belangen van de Vlaamse overheid vormt.

Afdeling 7. Wijzigingen van afdeling 3 van hoofdstuk 3 van titel III van het bestuursdecreet, wat betreft het elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer

Artikel 52

Het Regeerakkoord 2019-2024 bepaalt dat de Vlaamse Regering verder radicaal inzet op digitalisering: *de Vlaamse dienstenintegrator (MAGDA) wordt uitgebreid en evolueert tot de unieke en verplicht te gebruiken data-draaischijf voor de uitwisseling van unieke gegevens binnen de Vlaamse publieke sector, waaronder de steden en gemeenten, en met de federale dienstenintegratoren om de data-uitwisseling voor alle overheidsactoren te verbeteren.*

Daarom wordt artikel III.68 van het Bestuursdecreet gewijzigd.

Om de uitwisseling van gegevens op een goede en vooral zo efficiënt mogelijke manier te laten verlopen, is het aangewezen dat de Vlaamse overheidsinstanties verplicht worden om beroep te doen op de Vlaamse dienstenintegrator (VDI) om de gegevens die ze nodig hebben voor de uitvoering van de taken van algemeen belang waarmee ze zijn belast of voor de uitvoering van de verplichtingen die op hen rusten, via de Vlaamse dienstenintegrator op te vragen bij de door de Vlaamse Regering erkende authentieke gegevensbronnen en bij de gegevensbronnen, beheerd door een externe overheid, die ingevolge een besluit van de Vlaamse Regering moeten worden geraadpleegd door de Vlaamse overheidsinstanties, zijnde tot op heden het Rijksregister, de gegevens, opgenomen in de gegevensbanken van de Kruispuntbank en in de sociale gegevensbanken en de Kruispuntbank van Ondernemingen (artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 houdende de uitvoering van artikel III.66, III.67 en III.68 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018).

Zoals in het Regeerakkoord is bepaald, werkt de VDI samen met de federale dienstenintegratoren zoals de Kruispuntbank Sociale Zekerheid (KSZ). Deze bepaling doet dan ook geen afbreuk aan artikel 14 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid dat bepaalt dat de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard door of aan instellingen van sociale zekerheid gebeurt met tussenkomst van de KSZ, behalve in de gevallen, bepaald in voornoemd artikel 14. Voornoemd artikel en voorliggend artikel verhinderen niet dat de KSZ en de VDI kunnen samenwerken.

Ook wordt het evolutief karakter van de verplichting beroep te doen op de VDI niet aangetast. Immers, artikel III.68 bepaalt dat de Vlaamse Regering bij de erkenning van authentieke gegevensbronnen per gegevensbron en per overheidsinstantie of groep van overheidsinstanties een tijdschema kan vastleggen, na advies van het stuurorgaan, om zo te vermijden dat alle Vlaamse overheidsinstanties onmiddellijk de betreffende erkende authentieke gegevensbron via de VDI moeten raadplegen.

Het decreet van 13 juli 2012 houdende de oprichting en organisatie van een Vlaamse dienstenintegrator (VDI-decreet) is op 1 augustus 2012 in werking getreden. De bestaansreden van de VDI is als onafhankelijke vertrouwenspartij te garanderen dat persoonsgegevens alleen worden ontsloten conform de machtigingen, beraadslagingen en protocollen waarin, voorafgaand aan de ontsluiting, de modaliteiten van de concrete gegevensuitwisselingen zijn vastgelegd (vierogenprincipe). Aldus authentieke gegevensbronnen die geen persoonsgegevens bevatten en open data worden niet ontsloten via de VDI.

Vast staat dat sinds de inwerkingtreding van het VDI-decreet alsmear meer Vlaamse overheidsinstanties reeds vrijwillig op de VDI beroep doen om aldus op een zo efficiënt mogelijke (kostenbesparende en veilige) manier authentieke gegevensbronnen die persoonsgegevens bevatten, te raadplegen of te ontsluiten.

Met de invoeging van de verplichting beroep te doen op de VDI, worden de Vlaamse overheidsinstanties die op digitaal vlak nog een weg moeten afleggen, er op gewezen beroep te doen op de VDI om persoonsgegevens bij authentieke gegevensbronnen te raadplegen.

Afdeling 8. Wijziging van afdeling 4 van hoofdstuk 3 van titel III van het bestuursdecreet, wat betreft het stuurorgaan Vlaams Informatie- en ICT-beleid

Artikel 53

Dit artikel wijzigt artikel III.75. Een materiële fout in dit artikel wordt rechtgezet.

Artikel 54

Dit artikel wijzigt artikel III.77 van het Bestuursdecreet. Alle leden van het stuurorgaan worden benoemd voor vijf jaar. De externe innovators worden aldus ook voor vijf jaar benoemd i.p.v. voor twee jaar.

Het stuurorgaan kan personeelsleden van de Vlaamse overheid en van de lokale overheden omwille van hun expertise uitnodigen om voor een termijn van een jaar als waarnemend lid met raadgevende stem deel te nemen aan de werkzaamheden van het stuurorgaan. Het stuurorgaan beslist daarover in functie van de topics en agendapunten die tijdens het betreffende jaar zullen worden behandeld.

Afdeling 9. Wijzigingen van afdeling 8 van hoofdstuk 3 van titel III van het bestuursdecreet, wat betreft de organisatie van het statistiekbeleid

Artikel 55

Dit artikel wijzigt artikel III.107, §1.

Gelet op de aanpassing van artikel III.113 (zie artikel 58) waardoor dat artikel (gedeeltelijk) een ruimer toepassingsgebied krijgt, wordt de formulering van het toepassingsgebied *ratione personae* van de afdeling aangepast.

Artikel 56

Dit artikel voegt een derde lid toe aan artikel III.110

Er wordt uitdrukkelijk ingeschreven dat de opdracht van de VSA niet alleen bestaat uit het maken van statistieken op basis van beschikbare gegevens, maar ook uit het zelf verzamelen van gegevens via steekproefsurveys - al dan niet gecombineerd met administratieve databanken of organische data - en uit het samenstellen van gegevensbanken (cf toelichting bij artikel 58).

Artikel 57

Dit artikel wijzigt artikel III.111, eerste lid.

Het voorschrift dat het statistisch programma jaarlijks wordt vastgelegd, sluit programmering op langere termijn uit. Daarom wordt het vervangen door een periodieke vaststelling van het programma, wat de Vlaamse Regering de ruimte biedt om een meerjarenplanning vast te leggen, eventueel zelfs een programma dat de hele regeerperiode omvat. Aanpassing van een meerjarig statistisch programma kan uiteraard alleen na goedkeuring door de Vlaamse Regering. Dat neemt niet weg dat de Vlaamse Statistische Autoriteit, hierna VSA te noemen, in uitvoering van artikel 8 van het samenwerkingsakkoord van 15 juli 2014,

jaarlijks een statistisch programma bezorgt aan het IIS, in voorkomend geval een update van het meerjarige programma. De Vlaamse Regering kan, met toepassing van artikel III.111, tweede lid, hiervoor verdere modaliteiten vastleggen bij besluit.

Artikel 58

Dit artikel voegt een paragraaf 1, 3 en 4 toe aan artikel III.113

Paragraaf 1: Definitie

In de eerste paragraaf wordt het begrip "individuele gegevens" gedefinieerd. Deze definitie sluit aan bij de definitie van artikel 1, 4°, van de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek. De definitie impliceert persoonsgegevens als vermeld in artikel 4, 1), van de AVG (zie art. I.4, 14°, Bestuursdecreet), maar is er niet toe beperkt: ook gegevens over rechtspersonen of feitelijke verenigingen vallen er onder.

Gegevens zijn individueel als de statistische eenheid geïdentificeerd is of identificeerbaar, waarbij statistische eenheden als identificeerbaar worden beschouwd als ze direct of indirect kunnen worden geïdentificeerd.

Paragraaf 3: Toegang tot databronnen

Naast het bestaande mandaat van de VSA om toegang te krijgen tot alle informatie die de producenten van Vlaamse openbare statistieken bezitten, wordt nu decretaal vastgelegd dat de VSA voor de uitoefening van haar opdracht toegang heeft tot de databanken van andere overheden.

Deze bepaling verleent de VSA een gelijkaardig mandaat als het Nationaal Instituut voor de statistiek heeft op basis van artikel 24bis van de voormelde wet van 4 juli 1962.

Deze bepaling bevestigt dat alle overheidsinstanties, waaronder ook de federale overheid en de overheden van andere gemeenschappen en gewesten, met inbegrip van de instanties die onder hun toezicht vallen, hun medewerking moeten verlenen aan de uitvoering van de opdrachten van de VSA, in het bijzonder door de VSA toegang te verlenen tot de individuele gegevens die ze verwerken.

Deze regeling kadert in het uitgangspunt, vermeld in artikel III.109, §2, dat openbare statistieken (kosten)efficiënt en met zo weinig mogelijk lasten voor respondenten moeten worden ontwikkeld, geproduceerd en verspreid. Dat impliceert onder meer dat statistische enquêtes zoveel mogelijk vervangen worden door secundaire gegevensverzameling uit operationele databanken die reeds de noodzakelijke gegevens bevatten.

Ook de bepalingen in het Bestuursdecreet over elektronisch bestuurlijk gegevensbeheer, artikel III.68 in het bijzonder, schrijven voor dat de instanties van de Vlaamse overheid voor de uitvoering van hun taken zoveel mogelijk gebruik moeten maken van bestaande authentieke gegevensbronnen. De Vlaamse Regering heeft, in uitvoering van artikel III.68, tweede lid, bepaald dat de volgende gegevensbronnen van externe overheden moeten gebruikt worden:

- voor natuurlijke personen, opgenomen in het Rijksregister: de in het Rijksregister opgenomen gegevens, vermeld in artikel 3 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen;
- voor natuurlijke personen, opgenomen in de kruispuntbankregisters: de gegevens, opgenomen in de gegevensbanken van de Kruispuntbank en in de sociale gegevensbanken, vermeld in de wet van 15 januari 1990

houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid;

- voor ondernemingen: de in de Kruispuntbank van Ondernemingen opgenomen gegevens, vermeld in artikel 4 van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen.
(zie: *besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 houdende de uitvoering van artikel III.66, III.67 en III.68 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018*, artikel 5)

Als de toegang tot databanken van externe overheden bij wettelijk voorschrift beperkt is of aan voorwaarden onderworpen, wordt deze bepaling toegepast in overeenstemming met die wettelijke voorschriften.

Deze bepaling betekent bijvoorbeeld niet dat de VSA toegang heeft tot de gegevens van het rijksregister zonder de expliciete machtiging die daartoe vereist is bij de wet van 8 augustus 1983. Ze impliceert wel dat de VSA, in haar hoedanigheid van statistische autoriteit in de zin van artikel 36 van het voormelde samenwerkingsakkoord van 15 juli 2014, decretaal gemachtigd is om kennis te nemen van alle informatiegegevens die ze nodig heeft om de Vlaamse openbare statistieken te ontwikkelen, te produceren en te verspreiden, zonder dat nog expliciet moet aangetoond worden dat de gegevens niet uit andere bronnen dan de voormelde authentieke gegevensbronnen kunnen gehaald worden.

De producenten van Vlaamse openbare statistieken, vermeld in artikel III.107, §1, kunnen toegang krijgen tot dezelfde gegevens op grond van het nieuwe artikel III.113/2 (cf. infra).

Gegeven de definitie in paragraaf 1, impliceert de bepaling van het eerste lid in zekere zin een ontheffing van de geheimhoudingsplicht in hoofde van de betrokken instanties tegenover de VSA. Dat is verantwoord omdat de VSA gebonden is door alle nationale en internationale voorschriften inzake statistisch geheim (zie artikel III.109, §2, eerste lid, en artikel 36 van het voormelde samenwerkingsakkoord van 15 juli 2014). Ten overvloede wordt dit in het vierde lid vermeld, en wordt ook vermeld dat mededeling van persoonsgegevens alleen kan binnen de grenzen van de AVG en de regelgeving op federaal of Vlaams niveau ter bescherming van persoonsgegevens.

Statistische geheimhouding betekent dat gegevens die verband houden met afzonderlijke statistische eenheden en rechtstreeks voor statistische doeleinden zijn verzameld of onrechtstreeks aan administratieve of andere bronnen zijn ontleend, worden beschermd tegen iedere schending van het recht op geheimhouding. Het impliceert dat niet-statistisch gebruik van de verkregen gegevens en onwettige openbaarmaking verboden zijn.

De regeling van paragraaf 2 beoogt uitvoering te geven aan de volgende Europese en internationale standaarden en aanbevelingen inzake openbare statistieken:

- UNECE Generic Law of Official Statistics, 2016, artikel 17¹⁹

Op basis van de UN Fundamental Principles of Official Statistics (2014) en de Praktijkcode voor Europese Statistieken (2017) is binnen de schoot van UNECE een

¹⁹ "17.1 All national and local authorities are obliged to provide the Producers of Official Statistics, free of charge, with data in their possession at the level of detail necessary for the production of official statistics and with the metadata that enable assessing data quality. Special confidentiality or secrecy provisions in other legislation cannot be invoked unless the legislation explicitly excludes the use of data for statistical purposes".

Generic Law of Official Statistics (GLOS) uitgewerkt. GLOS biedt in essentie een raamwerk voor de uitwerking of aanpassing van nieuwe of bestaande statistiekwetgeving.

Artikel 17 bevat bepalingen over de toegang tot administratieve databronnen: Paragraaf 17.1 versterkt de rechtspositie van producenten van officiële statistieken voor het bekomen van administratieve gegevens. Het gebruik van administratieve gegevens zorgt voor een efficiëntere statistiekproductie daar er geen extra kosten zijn voor het verzamelen van gegevens en de responslast verminderd wordt.

- United Nations Fundamental Principles of Official Statistics - Implementation guidelines (2015)²⁰

Naast de gekende surveydata spelen ook administratieve bronnen een belangrijke rol bij de statistiekproductie. Met het oog op het optimaal benutten van administratieve bronnen voor officiële statistiekproductie wordt aanbevolen om hiervoor specifieke wetgeving te voorzien met een opsomming van de voorwaarden over toegang tot en gebruik van deze data.

- OESO: aanbevelingen voor Good Statistical Practice (2015)

De OESO heeft in 2015 (aangepast in 2019) aanbevelingen voor Good Statistical Practice voor hun leden en niet-leden uitgebracht. Deze aanbevelingen bouwen verder op deze van de UN en Eurostat en bevatten ook expliciet een hoofdstuk over het recht op toegang tot administratieve data²¹:

Het OESO-document geeft ook aan hoe deze aanbeveling in de praktijk kan omgezet worden²².

- Eurostat Praktijkcode voor Europese Statistieken²³

²⁰ p.44: *"Before adopting a law or general rule, it is desirable that statistical offices consider if they can make use of administrative records in order to reduce the burden on respondents. But, there must be clear provisions in statistical law or a policy or commitment that lays down the rights and conditions of access to administrative data. Access may be granted through bi-lateral agreements with relevant agencies."*

²¹ *Ensure the right to access administrative sources to produce official statistics. To this end, Adherents should ensure that:*

a. National Statistical Authorities have the right to access administrative data for the regular production of official statistics and to use them in the interest of ensuring quality of official statistics, raising the analytical value of official statistics, reducing burden on survey respondents and reducing the cost of statistical programmes."

²² - *The Statistical Authorities are authorised by law to use administrative records for the regular production of official statistics.*

- *Administrative sources are used whenever possible and costeffective to avoid duplicating requests for information and reduce reliance on direct surveys.*

- *Agreements are made with owners of administrative records which set out their shared commitment to the use of these data for statistical purposes (ECOP).*

- *Linking administrative data with survey data is encouraged by National Statistical Authorities with the aim of reducing the burden on respondents, reducing the costs in producing official statistics, and increasing the analytical value of official statistics.*

²³<https://op.europa.eu/nl/publication-detail/-/publication/661dd8ef-7439-11e8-9483-01aa75ed71a1>

In de Praktijkcode voor Europese Statistieken is onder beginsel 2 'Mandaat voor het verzamelen en verkrijgen van toegang tot gegevens' het volgende principe opgenomen:

De statistische autoriteiten hebben bij wet recht op snelle en kosteloze toegang tot administratieve gegevens en op het gebruik van deze gegevens voor statistische doeleinden. De statistische autoriteiten zijn vanaf het begin betrokken bij het ontwerp, de ontwikkeling en de beëindiging van administratieve bestanden teneinde deze bestanden beter geschikt te maken voor statistische doeleinden.

Onder het beginsel 9 'Geen buitensporige belasting van respondenten' wordt het principe om waar mogelijk bronnen van administratieve en andere gegevens te gebruiken om onnodige vragen naar gegevens te voorkomen, naar voor geschoven.

Onder beginsel 10 'Kosteneffectiviteit' wordt opgeroepen om het statistische potentieel van bronnen van administratieve en andere gegevens te benutten en het gebruik van enquêtes te beperken.

- Quality Assurance Framework of the European Statistical System

Met het oog op het implementeren van beginsel 2 uit de Praktijkcode, in het bijzonder 'verkrijgen van toegang tot gegevens' wordt in het QAF ESS (2019) volgende institutionele methoden gespecificeerd:

"1. Right to access administrative data. The national statistical law and other relevant legislation set out the statistical authorities' right to access administrative data promptly and free of charge for statistical purposes.

2. Obligation for administrative data holders. The national statistical law and other relevant legislation set out the obligation for administrative data holders to consult and involve the statistical authorities in the initial design, subsequent development, standardisation and discontinuation of administrative records relevant for statistical purposes.

3. Legislation of administrative data holders. The legislation of administrative data holders does not prevent access to administrative data for statistical purposes.

4. Monitoring of legislation regarding administrative data. A procedure such as the advance notification of system changes is in place to monitor developments concerning legislation which involve the use of administrative data. Developments are analysed and action taken when needed.

5. Agreements between statistical authorities and administrative data holders. Written agreements between the statistical authorities and the administrative data holders are in place to operationalise the legal provisions. These agreements set out the data coverage, the frequency and timetable of access, the general delivery mode, the data format, metadata and the technology to be used. Furthermore, they specify the consultation procedure/process of the statistical authorities in case of changes in the administrative records, their discontinuation and other relevant cases.

6. Consultation. Consultations steered by the National Statistical Institute are ensured to regularly discuss the development of potential new administrative records and their subsequent design. They could take the form of a committee of public bodies, e.g., ministries.

7. Cooperation. Cooperation arrangements are in place to provide for regular discussions between the statistical authorities and the holders of administrative data regarding plans for the design of new administrative data, amendments or discontinuation of existing administrative data or other changes. This can take place through meetings (virtual or physical), discussion/consultation platforms or other suitable forms.

8. Awareness raising. The statistical authorities raise awareness and knowledge of legislation among administrative data holders through meetings and information sessions.

9. *Delivery procedures. Procedures, including the delivery mode (e.g. frequency and timetable for the delivery of the administrative records to the statistical authority) are in place to ensure the prompt delivery of administrative data. These procedures include an assessment of the administrative records in terms of their coverage, content, concepts and definitions, and the quality assurance.*

10. *Standardised metadata. Procedures are in place ensuring the regular provision of standardised metadata by the administrative data holders.*

11. *Access management. Access to administrative data sources is centrally managed within the statistical authorities."*

- Vertrouwensverbintenis voor de Statistiek²⁴

Door de ondertekening van het samenwerkingsakkoord van 15 juli 2014 en het onderschrijven van de Europese vertrouwensverbintenis voor de statistiek in 2017 heeft de Vlaamse Regering er zich toe verbonden om een systeem op te zetten voor de ontwikkeling, productie en verspreiding van kwalitatief hoogstaande en professioneel onafhankelijke openbare statistieken volgens de voorschriften van de praktijkcode voor Europese statistiek.

De statistische autoriteiten van de overheden die partij zijn bij het samenwerkingsakkoord van 15 juli 2014 verbinden zich er onder meer toe:

- *"Ervoor te zorgen dat de statistische autoriteiten zonder enige beperking volledige toegang hebben tot alle administratieve gegevens op alle niveaus, en tegelijk de totale enquêtedruk kunnen verminderen;*
- *De rechten van de aangevers en de eerbiediging van de statistische geheimhouding te waarborgen, meer bepaald door erover te waken dat de statistische autoriteiten een afgevaardigde voor de gegevensbescherming aanwijzen en een gedragscode aannemen waarin de regels en richtlijnen worden bepaald die aan de leden van de dienst worden opgelegd inzake de vertrouwelijkheid, bescherming van de persoonlijke levenssfeer, het zakengeheim en de gegevensbescherming."*

Paragraaf 4: Uitbouw van statistische gegevensbanken en rol van VSA als vertrouwde derde partij (tussenpersoon)

Paragraaf 4 regelt de uitbouw en het beheer van een statistische gegevensbank (statistisch "datawarehouse") en verankert de rol van de Vlaamse Statistische Autoriteit als vertrouwde derde partij, ook wel "Trusted Third Party (TTP)" genoemd, bij de verwerking van individuele gegevens ten behoeve van statistisch of wetenschappelijk onderzoek.

Een statistische gegevensbank is een centrale opslagplaats van data, ongeacht hun bron (survey, administratieve databank, big data), of hun verwerkingsniveau, al dan niet aan elkaar gekoppeld via (gepseudonimiseerde) sleutels, voor het managen van alle beschikbare data, waarbij de volgende activiteiten van een statistische dienst worden gerealiseerd of ondersteund:

- gebruik en hergebruik van data om nieuwe data of nieuwe outputs te creëren;
- creatie van rapporten;
- uitvoeren van analyses;
- produceren van vereiste informatie;
- ontwikkelen van nieuwe statistische producten door het verbinden van data over functionele domeinen heen;
- onderzoek en ontwikkeling van nieuwe statistische producten;
- data-uitwisseling met derden binnen het kader van het statistisch geheim en de AVG-verordening.

²⁴ <https://www.statistiekvlaanderen.be/vertrouwensverbintenis--voor-de-statistiek>

Statistische gegevensbanken moeten onderscheiden worden van de beleidsdatabanken, vermeld in artikel III.113/3 van het Bestuursdecreet (zie artikel 62 van het ontwerp). Die beleidsdatabanken worden opgezet als een ondersteunend systeem voor de primaire beleidsprocessen van de Vlaamse overheid, met als hoofddoel het produceren en aanleveren van informatie die toelaat om de effecten en gevolgen van het beleid op te volgen en te evalueren en toekomstig beleid te onderbouwen. Een statistische gegevensbank daarentegen vormt een cruciaal onderdeel van het primaire proces van de Vlaamse Statistische Autoriteit zelf, namelijk statistieken produceren.

De VSA krijgt daarnaast een rol als vertrouwde derde partij (tussenpersoon) die vergelijkbaar is met de rol die het Nationaal Instituut voor de Statistiek op federaal niveau heeft.

De bepalingen zijn dan ook gebaseerd op artikel 9 en 17quater van de wet van 1962, en het uitvoeringsbesluit (*KB van 13 juni 2014 tot vaststelling van, enerzijds, de specifieke reglementaire, administratieve, technische en organisatorische maatregelen teneinde de naleving van de voorschriften over de bescherming van individuele gegevens of de gegevens over individuele eenheden en over de statistische geheimhouding te verzekeren en van, anderzijds, de voorwaarden waaronder het Nationaal Instituut voor de Statistiek kan handelen als tussenpersoon bij een latere verwerking voor statistische doeleinden*).

De VSA kan op grond van deze bepaling handelen als "derde vertrouwenspersoon" in de zin van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, artikel 198 e.v.

De VSA kan deze rol uitoefenen in de context van de ontwikkeling, productie en verspreiding van Vlaamse openbare statistieken, maar ook met het oog op een latere verwerking voor wetenschappelijke of statistische doeleinden door of in opdracht van de instanties, vermeld in artikel III.107, §1, of op vraag van universiteiten, hogescholen of erkende onderzoeksinstituten.

De term " erkende onderzoeksinstituten" wordt hier gebruikt in dezelfde betekenis als in artikel II.38, met name instellingen die wettelijk erkend zijn om wetenschappelijk onderzoek uit te voeren en waarvan de lijst gepubliceerd wordt op de website van de FOD Binnenlandse Zaken http://www.belspo.be/belspo/visa/list_nl.stm .

Voormelde taken van de VSA staan los van de opdrachten die de Vlaamse dienstenintegrator heeft inzake administratieve gegevensuitwisseling, op grond van het *decreet van 13 juli 2012 houdende de oprichting en organisatie van een Vlaamse dienstenintegrator*.

Er wordt in internationale en nationale wetgeving immers een strikt onderscheid gemaakt tussen data-gebruik voor statistische doeleinden enerzijds en voor administratieve of beleidsdoeleinden anderzijds. Officiële statistiekinstellingen, zoals Statbel en VSA, verzamelen individuele gegevens voor statistische doeleinden (verwerking tot en publicatie van statistische aggregaten zonder de vertrouwelijkheid van de gegevens te schenden). Deze individuele gegevens mogen omwille van het statistische geheim niet doorgegeven worden aan derden (niet-statistische autoriteiten) binnen de overheidsadministratie. Statistische autoriteiten mogen hun individuele gegevens onderling wel uitwisselen op voorwaarde dat zij het statistisch geheim garanderen.

Administratieve entiteiten verzamelen individuele gegevens voor administratieve doeleinden (individuele dienstverlening, beleidsinformatie). Omgekeerd mag een statistiekstelling wel individuele administratieve gegevens gebruiken voor statistische doeleinden.

Dus voor koppelingen waarbij individuele data die verzameld werden voor statistische doeleinden betrokken zijn, is het juridisch noodzakelijk dat de vertrouwde derde partij zelf een statistiekinstelling is.

De uitwisseling van gegevens tussen de Belgische statistische autoriteiten is geregeld in het samenwerkingsakkoord van 15 juli 2014:

Afdeling 2. Mededeling van vertrouwelijke gegevens tussen de statistische autoriteiten

Art. 38. Vertrouwelijke gegevens mogen tussen statistische autoriteiten worden doorgegeven, mits dat voor de efficiënte ontwikkeling, productie en verspreiding van openbare statistieken of voor de verbetering van de kwaliteit ervan noodzakelijk is.

Art. 39. Er wordt geen beroep gedaan op regels betreffende de statistische geheimhouding om de doorgifte van gegevens in de zin van artikel 38 te voorkomen.

Art. 40. Voor elke verdere doorgifte naast de eerste doorgifte moet de statistische autoriteit die de gegevens heeft verzameld, haar uitdrukkelijke toestemming verlenen.

Art. 41. De overeenkomstig artikel 38 doorgegeven gegevens worden uitsluitend voor statistische doeleinden gebruikt en zijn alleen toegankelijk voor personeelsleden die zich met statistische activiteiten bezighouden, binnen hun specifieke werkterrein.

Art. 42. Tegenover derden moeten de statistische autoriteiten, overeenkomstig de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek, de verplichtingen naleven die voortvloeien uit het statistisch geheim.

In het derde lid van paragraaf 4 wordt de VSA, met toepassing van artikel 8, §1, van de wet van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, gemachtigd om het Rijksregisternummer en het KSZ-nummer te gebruiken als sleutel om databanken te koppelen. Deze bepaling verleent de VSA geen machtiging om het rijksregisternummer te gebruiken voor het ontwikkelen van statistieken, het maken van analyses of het uitvoeren van bevolkingsenquêtes. Voor die situatie geldt paragraaf 3.

Het begrip "gepseudonimiseerde gegevens" in het vierde lid, wordt gebruikt in de zin van artikel 4.5 van de AVG namelijk:

"pseudonimisering": het verwerken van persoonsgegevens op zodanige wijze dat de persoonsgegevens niet meer aan een specifieke betrokkene kunnen worden gekoppeld zonder dat er aanvullende gegevens worden gebruikt, mits deze aanvullende gegevens apart worden bewaard en technische en organisatorische maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat de persoonsgegevens niet aan een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon worden gekoppeld;

Er wordt gegarandeerd dat de pseudonimisering van gegevens uit verschillende bronnen gebeurt door een gescheiden eenheid en dat de veiligheidsregels ervoor zorgen dat decoding vermeden wordt.

In het zesde lid wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de algemene organisatorische en technische maatregelen te bepalen die genomen moeten worden om de kwaliteit, de vertrouwelijkheid en de veiligheid van de gegevens te garanderen.

In het kader van de transparantie zal op de website een overzicht van de koppelingen in opdracht van andere instanties gepubliceerd worden.

Afdeling 10. Verwerking van persoonsgegevens voor beleidsondersteunende taken

Artikel 59

In titel III, hoofdstuk III, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 wordt een nieuwe afdeling, namelijk afdeling 8/1 ingevoegd, met als opschrift "Verwerking van persoonsgegevens voor beleidsondersteunende taken".

Artikel 60 en 61

Met artikel 60 en 61 wordt een decretale rechtsgrond voorzien zodat departementen, intern verzelfstandigde agentschappen en publiekrechtelijk vormgegeven externe verzelfstandigde agentschappen voor wat betreft hun respectieve materiële bevoegdheden in het kader van de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, zoals - maar niet beperkt tot - de bevoegdheden, vermeld in artikel 4 en artikel 5 tot en met 7 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, toegang krijgen tot databanken, zoals het Rijksregister, sociale gegevensbanken en databanken van de FOD Financiën, voor beleidsondersteunende taken met het oog op de voorbereiding of evaluatie van het beleid en de opvolging van de beleidsuitvoering. Dit geldt ook voor de instellingen die in opdracht van de voormelde instanties beleidsondersteunende taken verrichten.

Bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten worden toegewezen in o.a. artikel 127-134 GW, titel II van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI) en de Bijzondere Financieringswet (BFW). De restbevoegdheden (alle bevoegdheden die niet toegewezen werden) behoren aan de Belgische Staat.

De BWHI legt bovendien vast dat:

- 1° functionele decentralisatie (dus het toewijzen van taken aan instanties) mogelijk is en dat dat bij decreet moet gebeuren als daartoe een van het Vlaams Gewest of de Vlaamse Gemeenschap afgezonderde rechtspersoon wordt opgericht (art. 9 BWHI);
- 2° de Vlaamse Regering bevoegd is om haar administratie, instellingen en personeel te regelen (art. 87, §1, BWHI).
Deze bepaling bevat een exclusieve bevoegdheidstoewijzing aan de Vlaamse Regering (dus met uitsluiting van de decreetgever) om haar eigen diensten in te richten, taken toe te wijzen, personeelsstatuut te regelen enz,
Deze bepaling impliceert dat binnen de rechtspersonen Vlaamse Gemeenschap en Vlaamse Gewest taken alleen juridisch correct kunnen toegewezen worden bij besluit van de Vlaamse Regering.

Omdat Vlaamse instanties, in het bijzonder departementen en agentschappen zonder rechtspersoonlijkheid, soms problemen hebben om toegang te krijgen tot bepaalde federale persoonsgegevens voor o.a. het uitvoeren van surveys, wordt bij deze een decretale rechtsgrond verleend.

Uit titel III, hoofdstuk 1, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, samen gelezen met hoofdstuk III van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie blijkt dat:

- 1° de Vlaamse administratie is opgebouwd op basis van beleidsdomeinen;
- 2° elk beleidsdomein uit een Vlaams ministerie en eventueel intern of extern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid bestaat;
- 3° een Vlaams ministerie uit een departement en (evt) intern verzelfstandigde agentschappen zonder rechtspersoonlijkheid bestaat.

Bevoegdheidspakketten worden toegewezen aan de beleidsdomeinen in hoofdstuk IV van besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie en (elke regeerperiode opnieuw) aan de ministers in hoofdstuk 1 van het betreffende bevoegdheidsbesluit.

Binnen een beleidsdomein worden taken en bevoegdheden toegewezen aan:
1° extern of intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid in het oprichtingsdecreet van dat betreffende agentschap met rechtspersoonlijkheid;
2° intern verzelfstandigde agentschappen zonder rechtspersoonlijkheid in het oprichtingsbesluit van dat agentschap zonder rechtspersoonlijkheid;
3° aan de departementen voor wat betreft de restbevoegdheden, namelijk de niet aan agentschappen toegewezen taken en bevoegdheden.

In de oprichtingsdecreten en -besluiten staat niet altijd expliciet opgenomen dat de agentschappen ook bevoegd zijn voor beleidsondersteunende taken met het oog op de voorbereiding of evaluatie van het beleid en de opvolging van de beleidsuitvoering. Weliswaar is in artikel 30, §4, laatste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 *met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie* reeds bepaald dat de departementen de beleidsondersteunende taken opnemen, tenzij de beleidsraad een andere taakverdeling vaststelt en onverminderd de toewijzing van taken in de oprichtingsbesluiten en -decreten.

Via voorliggende artikelen wordt nu de link gelegd tussen inhoudelijke bevoegdheden van een departement of agentschap en hun beleidsondersteunende opdracht.

Aangezien de decreetgever onbevoegd is om de werking van en de taakverdeling binnen de Vlaamse administratie te regelen, zou het juridisch niet correct zijn dat bij decreet opdracht gegeven wordt aan een bepaald agentschap of departement om bv. een survey uit te voeren, of dat de Vlaamse Regering gemachtigd wordt om dat te doen. De artikelen van deze afdeling zijn bedoeld als generieke decretale machtiging aan alle departementen en agentschappen om statistisch, wetenschappelijk en historisch onderzoek te (laten) verrichten in het kader van beleidsvoorbereiding, -evaluatie en -uitvoering, binnen de grenzen van de hen toegewezen inhoudelijke bevoegdheden en daartoe de nodige machtigingen of beraadslagingen te verkrijgen voor toegang tot respectievelijk het Rijksregister en de sociale gegevensbanken. Voor toegang tot andere federale gegevensbronnen wordt dan conform de wet verwerking persoonsgegevens een protocol gesloten om toegang te krijgen tot persoonsgegevens voor beleidsondersteunende taken.

Aangezien de decreetgever onbevoegd is om de werking van en de taakverdeling binnen de Vlaamse administratie te regelen, zou het juridisch niet correct zijn dat bij decreet opdracht gegeven wordt aan een bepaald agentschap of departement om bv. een survey uit te voeren, of dat de Vlaamse Regering gemachtigd wordt om dat te doen. De artikelen van deze afdeling zijn bedoeld als generieke decretale machtiging aan alle departementen en agentschappen om statistisch, wetenschappelijk en historisch onderzoek te (laten) verrichten in het kader van beleidsvoorbereiding, -evaluatie en -uitvoering, binnen de grenzen van de hen toegewezen inhoudelijke bevoegdheden.

De toegang tot gegevensbronnen gebeurt steeds in overleg met de betrokken federale overheidsdiensten en met toepassing van de regelgeving inzake de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens die van toepassing is bij de mededeling van persoonsgegevens zoals ze in voorkomend geval op federaal of Vlaams niveau verder is gespecificeerd (zoals het sluiten van een protocol of na het verkrijgen van een machtiging van het Rijksregister of een beraadslaging van het informatieveiligheidscomité waarin

wordt vastgelegd onder welke voorwaarden en modaliteiten de toegang tot de gewenste gegevens wordt toegestaan).

Met beleidsondersteunende taken wordt bedoeld statistisch onderzoek, bevragingen waaronder onderzoek aan de hand van steekproeven (enquêtes, surveys, ...), beleidsmonitoringsystemen, wetenschappelijk en historisch beleidsonderzoek, simulaties om bijvoorbeeld het effect of de impact van nieuwe beleidsmaatregelen te onderzoeken en desgevallend bij te sturen vooraleer die maatregelen te implementeren en de koppeling van data uit verschillende gegevensbronnen. Het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie bepaalt verder wat onder beleidsondersteunende taken wordt bedoeld. De toegang en mededeling van persoonsgegevens is nodig met het oog op o.a. het uitwerken van nieuwe beleidsvoorstellen, het uitwerken van inhoudelijke voorstellen voor beleidsbepaling, het evalueren van beleidsvoorstellen en het toetsen van de effectiviteit, efficiëntie en impact van beleidsvoorstellen om een onderbouwd beleid te ontwikkelen, naast het opvolgen en evalueren van het bestaande beleid en de uitvoering van dat beleid. De voornoemde instanties moeten toegang hebben tot de informatie met het oog op beleidsondersteuning en beleidsuitvoering, beleidsgericht onderzoek kunnen doen of laten doen voor de taken waarvoor ze bevoegd zijn. Beleidsgericht onderzoek, wetenschappelijk en statistisch onderzoek voor beleidsdoeleinden inclusief beleidsvoorbereidend onderzoek, simulaties die uitsluitend worden gemaakt voor de beleidsmatige voorbereiding, de monitoring en de evaluatie van beleid zijn elk onontbeerlijk voor de uitwerking van een onderbouwd beleid.

Met toepassing van de regelgeving inzake de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens die van toepassing is bij de mededeling van persoonsgegevens zoals ze in voorkomend geval op federaal of Vlaams niveau verder is gespecificeerd (zoals het sluiten van een protocol of na het verkrijgen van een machtiging van het Rijksregister of een beraadslaging van het informatieveiligheidscomité waarin wordt vastgelegd onder welke voorwaarden en modaliteiten de toegang tot de gewenste gegevens wordt toegestaan), gebruiken de voornoemde instanties voor de uitvoering van de hierboven uiteengezette beleidsondersteunende taken de toegang tot of mededeling van persoonsgegevens van de instanties van de Vlaamse overheid en van de lokale overheden, de instellingen met een publieke taak, de milieu-instanties en de externe overheden. Dat is eveneens van toepassing op de instellingen die in opdracht van de voornoemde instanties beleidsondersteunende taken verrichten.

De voorliggende decretale grondslag doet geen afbreuk aan de reeds bestaande mogelijkheid van universiteiten om zich bij het voeren van beleidsvoorbereidend onderzoek ten behoeve van de overheid te beroepen op de grondslag "algemeen belang" (aangenomen dat de voorwaarden daarvoor vervuld zijn en het beleidsvoorbereidend onderzoek in kwestie bijv. niet de vorm aanneemt van contractonderzoek waarbij de overheid exclusieve/sterk geprivilegieerde toegang tot de resultaten zou krijgen). In de Europese context hebben de beschermingsautoriteiten al aanvaard dat algemeen belang volstaat als grondslag wanneer er over de resultaten gepubliceerd wordt en dit leidt tot een algemene kennisvermeerdering (dus geen studie, exclusief voor een kleine groep beleidsvoerders). Daarnaast hebben de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek een decretale rechtsbasis via het decreet van 30 april 2009 betreffende de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid.

Artikel 62

Er zijn heel wat data. Veel overheden, entiteiten, instanties en organisaties hebben gegevens. Maar de beschikbare informatie blijkt, zoals ook de SERV in zijn advies "betere data voor het (corona-) beleid" van 22 juni 2020 stelt, versnipperd,

ongestructureerd, onvolledig en het overzicht ontbreekt. Het cijferrapport 'Corona-impact op het sociaal-economisch weefsel' van de SERV bewijst de nood aan meer en betere data voor beleidsmonitoring, -onderbouwing en -evaluatie. Om te komen tot een meer onderbouwd beleid en een datagedreven overheid, wordt via dit artikel alvast een decretale grondslag geboden voor de oprichting van databanken beleidsinformatie binnen de Vlaamse overheid. Per beleidsdomein kan de Vlaamse Regering een departement, een intern verzelfstandigde agentschap of een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap belasten met de uitbouw en het beheer van een databank beleidsinformatie omtrent het beleid van het betreffende beleidsdomein of rond een onderdeel van het beleid van het betreffende beleidsdomein. M.a.w. in het geval van bv. grote beleidsdomeinen met veel diverse data, kan de Vlaamse Regering beslissen dat er binnen een beleidsdomein meerdere beleidsdatabanken kunnen worden opgericht, elk rond een specifiek onderdeel van het beleid (beleidsveld).

Voor het voeren van een goed beleid is er immers nood aan objectieve en eenduidige data. Veel gegevens zijn beschikbaar bij de diverse entiteiten van de diverse beleidsdomeinen alsook bij lokale overheden en externe overheden. Om de effecten en gevolgen van het beleid van ieder beleidsdomein of van een onderdeel van het beleid van een beleidsdomein op te volgen en te evalueren, zijn data onmisbaar, alsook voor de onderbouwing van toekomstig beleid.

De entiteiten van het betreffende beleidsdomein en in voorkomend geval van andere beleidsdomeinen, lokale overheden of externe overheden, verstrekken daarvoor de voor het betreffende beleid noodzakelijke gegevens waarover ze beschikken, met toepassing van de regelgeving inzake de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens die van toepassing is bij de mededeling van persoonsgegevens, zoals ze in voorkomend geval op federaal of Vlaams niveau verder is gespecificeerd. M.a.w. naargelang het geval, zullen voorafgaand de nodige protocollen moeten worden gesloten of beraadslagingen van het informatieveiligheidscomité of machtigingen van het Rijksregister worden bekomen.

De beleidsdatabank kan dus ook gevoed worden door gegevens van instanties van een ander beleidsdomein of van lokale of externe overheden, voor zover die gegevens betrekking hebben op het beleid van de betreffende beleidsdatabank. Daardoor wordt silovorming van databeheer vermeden, zoals de SERV in voornoemd advies ook aanstipt. De SERV heeft uitdrukkelijk in zijn advies gesteld dat ook tussen bestuurslagen samenwerking en coördinatie nodig is. De diverse overheidsniveaus (van internationaal tot lokaal) moeten zorgen voor onderlinge doorstroming van informatie. Het gaat dan niet enkel over Europese-federale-Vlaamse samenwerking, maar ook over Vlaams-lokale. Vandaar dat via voorliggend ontwerp daaraan wordt tegemoet gekomen.

De databanken beleidsinformatie dienen voor beleidsdoeleinden en niet om de persoonsgegevens dan terug door te geven aan andere entiteiten voor beleidsuitvoering. Voor beleidsuitvoering worden de gegevens steeds opgevraagd bij de authentieke gegevensbronnen die over de meest actuele gegevens beschikken.

De Vlaamse Regering kan desgevallend ook bepalen onder welke modaliteiten die databank kan worden gebruikt door het middenveld (de doelgroepen) van het betreffende beleidsdomein zodat die overzicht krijgen van hun gegevens.

Een databank kan de informatienoden van instanties verzoenen met de bescherming van persoonsgegevens. Voor de verwerking van persoonsgegevens is het noodzakelijk om te beschikken over een voldoende uitgewerkte decretale basis. Om te vermijden dat iedere entiteit die wordt belast met uitbouw en beheer van een beleidsdatabank, een decretale basis uitschrijft, biedt voorliggend artikel reeds

de decretale rechtsgrond. Deze decretale basis zal een startpunt zijn, waarna de uitbouw, het gebruik en beheer praktisch moet worden ingevuld door de Vlaamse Regering per beleidsdatabank, na advies van de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC).

Het doel van het ontwerp is dat de Vlaamse Regering verder bepaalt welke instantie instaat voor het beheer van de betreffende databank, m.a.w. die de verwerkingsverantwoordelijke zal zijn overeenkomstig de algemene verordening gegevensbescherming.

Die databank heeft een of meerdere van de volgende doelstellingen:

- 1° het ondersteunen van de voorbereiding en evaluatie van het betreffende beleid met betrekking tot het betreffende beleidsdomein;
- 2° het aanleveren van data voor wetenschappelijk onderzoek rond het betreffende beleid met betrekking tot het betreffende beleidsdomein;
- 3° het beantwoorden van informatievragen van derden rond het betreffende beleid dat onder het betreffende beleidsdomein ressorteert;
- 4° het genereren van statistieken voor historische en beleidsdoelinden.

Om de doelstellingen te bereiken, bepaalt de Vlaamse Regering welke categorieën van gegevens over welke categorieën personen worden verzameld over het betreffende beleid dat ressorteert onder het beleidsdomein in kwestie in de databank beleidsinformatie. De Vlaamse Regering kan na advies van de VTC nog bijkomende doelstellingen in functie van de betreffende beleidsdatabank omschrijven en desgevallend nog nader bepalen onder welke modaliteiten mogelijke gebruikers toegang krijgen. De Vlaamse Regering kan aldus de voorwaarden voor de raadpleging, het gebruik en de verkrijging van de verwerkte gegevens bepalen. Ze kan ook de algemene organisatorische en technische maatregelen bepalen die genomen moeten worden om de kwaliteit, de vertrouwelijkheid en de veiligheid van de gegevens te garanderen. Ze kan ook bepalen de concrete bewaartermijn in functie van de betreffende beleidsdatabank.

De gecodeerde persoonsgegevens, voorzover geregeld in de machtiging, de beraadslaging of het protocol, kunnen onder contractuele voorwaarden ook doorgegeven worden met het oog op wetenschappelijk onderzoek.

Deze decretale grondslag geeft nog niemand een principieel of absoluut gebruiksrecht, maar sluit ook niemand a priori uit. De concrete toelating zal beoordeeld worden op basis van concrete aanvragen die leiden tot een protocol (of desgevallend een beraadslaging van het informatieveiligheidscomité), rekening houdend met de principes van de algemene verordening gegevensbescherming. Ook binnen actieve openbaarheid zal informatie vanuit de databanken beleidsinformatie ter beschikking worden gesteld. Doelgroepen van het betreffende beleidsdomein komen in aanmerking als gebruikers van de informatie.

Een databank beleidsinformatie is een op de eindgebruiker gericht, geïntegreerd, historiek bewarend en niet-vluchtige collectie van gegevens die het beleid kunnen ondersteunen. Door de 'historisatie' van (momenteel enkel operationele) gegevens kan opnieuw teruggegrepen worden naar ervaringen uit het verleden. Daardoor is het belangrijk dat de uitwisseling van gegevens een continu en verankerd proces wordt.

In het kader van de transparantie zal op de website van het betreffende beleidsdomein het gebruik van de verzamelde persoonsgegevens overzichtelijk meegedeeld worden.

Afdeling 11. Wijzigingen van afdeling 9 van hoofdstuk 3 van titel III van het bestuursdecreet, wat betreft organisatiebeheersing en interne audit

Artikel 63

Dit artikel wijzigt artikel III.115, §5.

De verwijzing naar de federale wet wordt geactualiseerd: de wet van 22 juli 1953 werd opgeheven bij artikel 144 van de wet van 7 december 2016. Voor de uitzonderingen op de geheimhoudingsplicht van bedrijfsrevisoren ten aanzien van Audit Vlaanderen wordt nu verwezen naar artikel 86 van de wet van 7 december 2016.

Afdeling 12. Wijzigingen van afdeling 10 van hoofdstuk 3 van titel III van het bestuursdecreet, wat betreft de rapportering aan het Vlaams Parlement

Artikel 64

Om administratieve lasten te beperken wordt het artikel met betrekking tot de jaarlijkse rapportering over de toepassing van de bepalingen over de toegang tot bestuursdocumenten en de beroepen ingesteld bij de beroepsinstantie openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie geschrapt. Deze gegevens zullen niet meer opgevraagd worden bij de betrokken overheidsinstanties.

Artikel 65

De Europese Commissie evalueert de toepassing van de nieuwe PSI-richtlijn ten vroegste op 17 juli 2025 en zal hiervoor de medewerking vragen van de lidstaten. Aangezien de PSI-richtlijn geen verplichting meer bevat voor de lidstaten om elke drie jaar een verslag te bezorgen met betrekking tot de praktijk inzake hergebruik van overheidsinformatie, kan artikel III.117, 1°, van het Bestuursdecreet geschrapt worden.

Uiteraard zal vanuit de Vlaamse overheid tijdig input bezorgd voor een evaluatie van de PSI-richtlijn, van zodra de Europese Commissie hierom verzoekt.

Afdeling 13. Wijzigingen van hoofdstuk 4 van titel III van het bestuursdecreet, wat betreft experimentregelgeving en regelluwe zones

Artikel 66

Dit artikel wijzigt artikel III.119, eerste lid. De wijziging betreft de rechtzetting van een verkeerde verwijzing: de bepalingen over experimentregelgeving en regelluwe zones werden op advies van de Raad van State in een afzonderlijk hoofdstuk van het Bestuursdecreet ondergebracht; in artikel III.119 waren ten onrechte de woorden "deze afdeling" blijven staan.

Artikel 67

Dit artikel heft artikel III.121, §2, 4°, op en wijzigt artikel III.121, §3.

Het voorschrift in paragraaf 2, 4°, dat regeringsbesluiten die specifieke experimentwetgeving of regelluwe zones invoeren, niet mogen afwijken van decretale bepalingen die Europese richtlijnen omzetten of Europese verordeningen uitvoeren wordt opgeheven en vervangen door de toevoeging in paragraaf 3 van

het voorschrift dat ze niet mogen afwijken van dwingende bepalingen van Europese regelgeving of internationale akkoorden.

Deze formulering sluit beter aan bij de oorspronkelijke bedoeling: het is nooit de bedoeling geweest om afwijking te verbieden van decretale bepalingen die bij het omzetten van richtlijnen of het uitvoeren van verordeningen verder gaan dan de richtlijn of verordening in kwestie oplegt (zgn. "goldplating").

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Artikel 68

De benoeming van de externe innovators , vermeld in artikel III.76, eerste lid, 5°, zoals van kracht op de datum van inwerkingtreding van dit decreet, blijft gelden tot 26 september 2022, nl. voor de resterende duur van het mandaat van de leden, vermeld in artikel III.76, 1° tot en met 4°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, ingevolge het ministerieel besluit van 15 september 2017 houdende de benoeming van de voorzitter en de leden van het stuurorgaan Vlaams Informatie- en ICT-beleid, m.a.w. tot uiterlijk 26 september 2022.

Artikel 69

Dit decreet treedt in werking op 17 juli 2021 zoals bepaald in de PSI-richtlijn.

De minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management,

Jan JAMBON